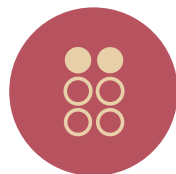
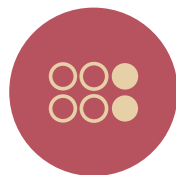

จดหมายข่าวการเมือง เรื่องคนพิการ

ฉบับที่ ๓ เดือน พฤษภาคม ๒๕๕๐

คณะผู้จัดทำ

บรรณาธิการบริหาร

พวงแก้ว กิจธรรม

แพทย์หญิง วัชรารัตน์ วัชรไพบูลย์

กองบรรณาธิการ

โอปอล์ ประภาวดี

สมลักษณ์ ลิ้ม

ประสานงานการผลิต

มนิษา ช่างเพ็ด

ข้อมูล

มูลนิธิพัฒนาคณพิการไทย ๒๕ อาคารชัยพฤกษ์ ถนนวิสุทธิกษัตริย์

แขวงบางขุนพรหม เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ๑๐๒๐๐

โทรศัพท์ ๐ ๒๒๘๑ ๙๒๘๐ โทรสาร ๐ ๒๒๘๑ ๙๒๗๐

อีเมล : office@tddf.or.th

เว็บไซต์ : www.tddf.or.th

ออกแบบปก/รูปเล่ม

สกล เต็งสกุล

จัดพิมพ์เผยแพร่โดย

แผนงานสร้างเสริมสุขภาพคนพิการในสังคมไทย ตึกพัฒนาวิชาการ

ชั้น ๒ ศูนย์สิรินธรเพื่อการฟื้นฟูสมรรถภาพทางการแพทย์แห่งชาติ

ซอยบวรคนราดูล ตำบลตลาดขวัญ อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

โทรศัพท์ ๐ ๒๙๕๑ ๐๘๓๐, ๐ ๒๙๕๑ ๐๗๓๕

เว็บไซต์ : www.pikarn.com

สารบัญ

๑. ข่าวเด่น....ประเด็นใหญ่	๕
- รัฐธรรมนูญใหม่...ให้อะไรกับคนพิการ	
๒. ข่าวคนพิการร่วมคิด ร่วมสร้าง ร่วมร่างรัฐธรรมนูญ	๒๑
๓. ข่าววงใน.....อมธ.คนพิการ ทำอะไรกันอยู่	๓๕
๔. ข่าวตามติด....สิทธิคนพิการ	๓๙
- ชวนไปคุยกับ ผอ.ศูนย์ สายสุพัฒน์ผล	
ผอ.สำนักส่งเสริมและพิทักษ์คนพิการ	
กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	

“ถ้อยแถลง”

ย่างเข้าหน้าฝนแล้ว...

ฝนปีนี้มาเร็วกว่าปกติ เพราะเป็นพายุฝน หาใช้ฝนตามฤดูกาล

บรรยากาศของประเทศยังคงอึมครึม ไม่กระจ่างแจ่มใสทีเดียว

ไม่ต่างอะไรจากสภาพอากาศของฤดูกาล

กระนั้นก็ตาม ดินฟ้าอากาศหรือสภาพการเมืองจะแปรปรวนรวนโรยอย่างไรในแวดวงคนทำงาน ด้านคนพิการยังคงคึกคัก และมีความเคลื่อนไหวอย่างต่อเนื่อง

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กระบวนการร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ หลายฝ่ายต่างคาดหวังว่าจะมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงเนื้อหาให้สามารถคุ้มครองพิทักษ์สิทธิและสวัสดิภาพให้คนพิการได้มากขึ้น

บัดนี้ ร่างพระราชบัญญัติรัฐธรรมนูญได้ถูกนำเสนอต่อสังคมแล้ว และจากนี้ไปก็จะมีการนำไปแปรญัตติ

เมื่อแปรญัตติแล้ว ก็จะมีกระบวนการที่จำสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับสังคม

ทุกฝ่ายทุกคนในแวดวงคนพิการหวังว่า...รัฐธรรมนูญฉบับใหม่นี้จะช่วยเปลี่ยนแปลงชีวิตคนพิการให้ดีกว่าที่เป็นอยู่

หวังว่าจะเป็นเสมือนหมุดหมายสำคัญที่ช่วยเปลี่ยนชีวิตใหม่ให้กับคนพิการได้

ที่สำคัญที่สุดคือคนทำงานเพื่อคนพิการทุกฝ่ายต่างหวังว่า

สิ่งที่พวกเขาทำ สิ่งที่พวกเขาหวังจะไม่ดำรงอยู่ในฐานะของ “ความหวัง”

หากจะกลายเป็นความจริงในเร็ววัน...

นอกจากความเคลื่อนไหวในระดับประเทศแล้ว ในระดับโลกก็มีความเคลื่อนไหวที่คึกคักไม่แพ้กัน

ได้มีการร่วมกันลงนามในอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิของคนพิการ

อนุสัญญานี้มีความเป็นมาเป็นไปอย่างไรและมีความสำคัญอย่างไร ผอ.สุนีย์ สายสุพัฒน์ผล ซึ่งดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมและพิทักษ์คนพิการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ได้กรุณาให้ความกระจ่างไว้แล้วในจุลสารฉบับนี้

หวังเป็นอย่างยิ่งว่า เนื้อหาสาระทั้งหลายทั้งมวลในจุลสารน้อยๆ ฉบับนี้คงเป็นหนึ่งในสื่อที่จะช่วยให้สังคมวงกว้างรับรู้เข้าใจความเคลื่อนไหวในทางการเมืองของคนพิการไม่มากนักน้อย

ข่าวเด่น....ประเด็นใหญ่
รัฐธรรมนูญใหม่.....ให้อะไรกับคนพิการ

ปฏิทินรัฐธรรมนูญ รับลูกเลือกตั้งกัน ๑๖ ธ.ค.

การจัดทำร่าง รธน.ฉบับใหม่เข้มข้นทุกขณะ จนถึงขณะนี้คณะกรรมการยกร่าง รธน. ได้ข้อสรุปเรียงมาตราในหมวดทั่วไป หมวดสิทธิเสรีภาพของชนชาวไทย หน้าที่ของชนชาวไทย แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ เป็นที่เรียบร้อยแล้ว

ทั้งนี้ การพิจารณาล่าสุดเมื่อวันที่ ๓ เมษายน ได้มาถึงมาตราที่ ๑๐๐ ในหมวดสถาบันการเมือง ซึ่งมีประเด็นที่คณะกรรมการยกร่างยังไม่สามารถหาข้อสรุปได้ และต้องลงมติ ชี้ขาดในการเก็บตัวที่บางแสน จ.ชลบุรี เช่น จำนวน ส.ส.จะมีเท่าไร จะให้คง ส.ส.บัญชีรายชื่อหรือไม่ จะให้เปิดเผยบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของผู้สมัคร ส.ส. คู่สมรสและบุตร หรือไม่ การห้ามคู่สมรส และบุตรของ ส.ส.ลงสมัคร ส.ว. จะให้ศาลรัฐธรรมนูญหรือศาลฎีกามีอำนาจวินิจฉัยคุณสมบัติของ ส.ส. และ ส.ว.

ทั้งนี้ หลังการประชุมเสร็จสิ้น นายสมคิด เลิศไพฑูรย์ เลขาธิการคณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญ ได้ชี้แจงถึงปฏิทินการทำงานของสภาร่างรัฐธรรมนูญ จนถึงวันเลือกตั้งที่ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ให้คำมั่นไว้ว่าจะมีขึ้นช่วง ๑๖ หรือ ๒๓ เดือนธันวาคมปีนี้

สำหรับปฏิทินการทำงาน

๖-๙ เมษายน	ประชุมรายมาตราที่บางแสน จ.ชลบุรี
๑๐ เมษายน	อภิปรายและลงมติในประเด็นสำคัญหรือมีการสงวนไว้
๑๑ เมษายน	สรุปร่างรัฐธรรมนูญรายมาตรา
๑๗ เมษายน	ดูร่างรัฐธรรมนูญทั้งฉบับครั้งสุดท้าย
๑๘ เมษายน	ส่งร่างรัฐธรรมนูญให้หนังสือพิมพ์เพื่อพิมพ์เผยแพร่ ๕ วัน ติดต่อกัน เริ่มตั้งแต่วันที่ ๒๐ เมษายน เป็นต้นไป
๑๙ เมษายน	มอบร่างรัฐธรรมนูญให้ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ

๒๓-๒๔ เมษายน	การประชุมรอบกับสภาร่างรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณารายหมวด
๒๖ เมษายน	แจกจ่ายร่างรัฐธรรมนูญไปยังประชาชน และองค์กรตามรัฐธรรมนูญ
๒๗ เมษายน - ๒๖ พฤษภาคม	- ส.ส.ร.แปรญัตติ - กรรมการธิการชี้แจงร่างรัฐธรรมนูญกับประชาชนและองค์กรตามรัฐธรรมนูญทั้งในกทม.และต่างจังหวัด
๒๗ พฤษภาคม - ๑๐ มิถุนายน	กรรมการพิจารณาประเด็นการแปรญัตติและความเห็นต่างๆ พร้อมแก้ร่างรัฐธรรมนูญ
๑๑ มิถุนายน	ส่งร่างรัฐธรรมนูญที่แก้ไขแล้วให้สภาร่างรัฐธรรมนูญ
๑๙ มิถุนายน	เริ่มพิจารณาหลักการร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญที่จำเป็นสำหรับการเลือกตั้ง ๓ ฉบับ
๒๐ มิถุนายน - ๑๑ กรกฎาคม	พิจารณาพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
๑๖ ธันวาคม หรือ ๒๓ ธันวาคม	เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

(โฟลต์ทูเดย์ออนไลน์ ๔ เม.ย. ๒๕๕๐)

รัฐธรรมนูญใหม่สี่ขั้น

รัฐธรรมนูญร่างแรกเสร็จแล้ว เตรียมส่งให้องค์กรที่เกี่ยวข้อง แสดงความเห็น ก่อนทำประชาพิจารณ์ น.ต.ประสงค์ สุ่นศิริ ประธานคณะกรรมการการยกร่างรัฐธรรมนูญ กล่าวว่า คณะกรรมการฯ ได้ร่างรัฐธรรมนูญฉบับแรกเสร็จเรียบร้อยแล้ว เหลือแต่เพียงปรับปรุงตกแต่งในบางประเด็นบางมาตรา โดยพยายามที่จะทำให้อ่านเข้าใจง่ายและไม่ยุ่ง มีทั้งหมด ๒๙๙ มาตรา ซึ่งทั้ง ๒๙๙ มาตรานี้ ก็จะมีกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญที่มีฉบับสำคัญๆ ที่จะดำเนินการกันต่อไป หัวใจสำคัญของรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ที่ต่างจากรัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐ มีอยู่ ๓-๔ ประเด็น คือ

๑.เรื่องสิทธิเสรีภาพ การมีส่วนร่วมของประชาชน การใช้สิทธิเสรีภาพของประชาชนที่จะให้ได้รับการคุ้มครองและขยายมากขึ้นกว่ารัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐ รวมทั้งมีการเพิ่มอำนาจให้ประชาชน ในการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองอย่างเต็มที่

๒.การลดอำนาจผูกขาดของภาครัฐ ที่เมื่อก่อนให้อำนาจรัฐในการจัดการขณะนี้ลดลงมามาก เรื่องต่างๆ มีเนื้อหารายละเอียดในการที่ให้อำนาจรัฐน้อยลงเป็นไปตามหลักการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น

๓.ในส่วนของพรรคการเมืองจะมีการบรรจุเรื่องคุณธรรมจริยธรรมเพื่อความโปร่งใสของนักการเมืองและเจ้าหน้าที่รัฐเป็นสำคัญ โดยจะมีการปฏิรูปนักการเมืองและทำให้เจ้าหน้าที่รัฐคำนึงถึงคุณธรรมจริยธรรมในการบริหารประเทศ ซึ่งในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ไม่มี

๔.การตรวจสอบองค์กรอิสระและศาลมีการเปลี่ยนแปลงปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ทั้งองค์ประกอบพรรคการเมืองและวิธีการทำงาน ซึ่งทั้ง ๔ ประเด็นถือเป็นเนื้อหาใหญ่ในการยกร่างรัฐธรรมนูญ" น.ต.ประสงค์ กล่าวต่อว่า จะส่งร่างฉบับแรกไปให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในรัฐธรรมนูญเพื่อรับฟังความคิดเห็นก่อนไปทำประชาพิจารณ์รวมทั้งจัดพิมพ์ออกมา ๑ ล้านฉบับ ส่งไปยัง ๗๖ จังหวัด นายสมคิด เลิศไพฑูรย์ กรรมการอิสระ กล่าวว่า ในส่วนของบทเฉพาะกาลจะมี ๓ ส่วนใหญ่ๆ คือ ๑.ให้องค์กรตามรัฐธรรมนูญที่มีอยู่ในปัจจุบันดำเนินการต่อไปทั้งฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายบริหารฝ่ายตุลาการจนกว่าจะมีระบบเลือกตั้งใหม่เกิดขึ้น ๒.ให้องค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญดำรงอยู่ต่อไปจนกว่าจะมีกฎหมายใหม่ออกมา ๓.กำหนดระยะเวลาในการตรากฎหมายลูกที่บางเรื่องมี ๑ ปี บางเรื่องมี ๒ ปี ก็แล้วแต่กรณีระยะเวลาในการดำเนินการ

(โพสต์ทูเดย์ออนไลน์ ๑๒ เม.ย. ๒๕๕๐)

สถานการณ์ เวทีเรียนรู้ รัฐธรรมนูญใหม่...ชีวิตใหม่ของคนพิการ

โดย สมลักษณ์ ลิ้ม

แผนงานสร้างเสริมสุขภาพคนพิการในสังคมไทย

ข.ไข่ มักมาก่อน ข.ช้าง ท่านว่าจริงหรือไม่ อย่างตัวอักษรไทย.....ก็แน่นอนอยู่แล้วแหละ แล้วทำไม ข.ไข่ มาก่อน ข.ช้าง จึงเป็นที่มาของ “รัฐธรรมนูญใหม่...ชีวิตใหม่ของคนพิการ” ได้อย่างไร ?

ข ๑ : ขบคิด ริเริ่ม

ณ จุดเริ่มต้น ช่วงต้นเดือน มีนาคม ๒๕๕๐ แกนนำนคนพิการที่ได้รับเลือกเป็น “คณะอนุกรรมการด้านผู้พิการ” โดยเฉพาะ ศ.วิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ อ.พวงแก้ว กิจธรรม อ.มณฑิยา บุญตัน พญ.วัชรารัตน์ วัชรไพบูลย์ อ.ชูศักดิ์ จันทยานนท์ อ.สุภรธรรม มงคลสวัสดิ์ คุณธีรยุทธ สุขธนวิทย์ และคุณสุรเชษฐ์ เลิศสัจญาณ เป็นต้น จากที่ได้มีส่วนร่วมในการจัดทำร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ตามมาตรา / กรอบประเด็นที่เกี่ยวข้องกับคนพิการ ซึ่งท่านเหล่านี้เกาะติดสถานการณ์เกี่ยวกับคนพิการมาโดยตลอดอยู่แล้ว จึงได้ร่วมกัน “ขบคิด ริเริ่ม”....ประมวลสถานการณ์คนพิการในสังคมไทย กับการรับรู้และการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญที่กำลังร่างอยู่ในขณะนั้น ท้ายสุดได้ข้อสรุปว่า....ปัญหาหลักของการจัดทำร่างรัฐธรรมนูญกับคนพิการในสังคมไทยคือ.....คนพิการส่วนใหญ่ยังไม่ได้รับรู้และไม่มีส่วนร่วมในการจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ” คนพิการยังขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญ และกระบวนการมีส่วนร่วม จึงได้สรุปให้มีการดำเนินการ ดังนี้

- จัดทำจดหมายข่าว “การเมืองเรื่องคนพิการ” โดย อ.พวงแก้ว กิจธรรม ผู้จัดการมูลนิธิพัฒนาคนพิการไทย (มพพท.) เป็นแกนนำในการรวบรวมข้อมูล เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับรัฐธรรมนูญกับ

คนพิการไทย ซึ่ง แผนงานสร้างเสริมสุขภาพคนพิการในสังคมไทย (สสพ.) นำทีมโดย พญ.วัชรารัฐ วัชรกุลย์ เป็นผู้สังเคราะห์ข้อมูลจัดทำและจัดพิมพ์ ออกเป็นรายเดือน เป็นระยะเวลา ๑ ปี ตั้งแต่เดือนมีนาคม ๒๕๕๐ – กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

- จัดทำหนังสือ “รัฐธรรมนูญใหม่...ชีวิตใหม่ของคนพิการ” เพื่อใช้ในการจัดเวทีการมีส่วนร่วมของคนพิการร่างรัฐธรรมนูญ เพื่อสร้าง “รัฐธรรมนูญใหม่...ชีวิตใหม่ของคนพิการ” และให้ความรู้กับคนพิการ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสังคมวงกว้าง ซึ่งประกอบด้วยเนื้อหาหลักๆ เช่น ความหมาย ความสำคัญ มาตราหลักที่เกี่ยวข้องกับคนพิการ การจัดเวทีการมีส่วนร่วมฯ และคนพิการจะร่วมร่างรัฐธรรมนูญใหม่ได้ทีไหนอย่างไร โดย อ.พวงแก้ว กิจธรรม เป็นแกนนำในการรวบรวมข้อมูล และแผนงาน สสพ. เป็นผู้จัดพิมพ์จำนวน ๒๐,๐๐๐ เล่ม และพิมพ์เพิ่มอีก ๔,๕๐๐ เล่ม

ข ๒ : เข้าร่วม

คนพิการ “เข้าร่วม” โครงการสนับสนุนเวทีการมีส่วนร่วมของคนพิการ จัดโครงการสนับสนุนเวทีการมีส่วนร่วมของคนพิการในร่างรัฐธรรมนูญ เพื่อสร้าง “รัฐธรรมนูญใหม่...ชีวิตใหม่ของคนพิการ” เพื่อเปิดโอกาสให้คนพิการในภูมิภาคต่างๆ มีความรู้ ความเข้าใจ เกิดกระบวนการเรียนรู้และมีส่วนร่วมในการร่างรัฐธรรมนูญ บนพื้นฐานของการเคารพศักดิ์ศรีคนพิการ และการไม่เลือกปฏิบัติต่อคนพิการ และจัดทำข้อคิดเห็น/ข้อเสนอตามประเด็น เพื่อนำเสนอต่อ สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ (ส.ส.ร.) มีการจัดเวทีทั่วประเทศจากทุกประเภทความพิการรวม ๑๔ เวที ภาควิชาเครือข่ายคนพิการที่เข้าร่วมจัด ได้แก่ สมาคมคนพิการทุกประเภทแห่งประเทศไทย สมาคมผู้บกพร่องทางจิต สมาคมคนหูหนวกแห่งประเทศไทย สมาคมผู้ปกครองออทิสซึม(ไทย) สมาคมคนพิการทางการเคลื่อนไหว-สากกลาญจนบุรี

สมาคมคนพิการจังหวัดนครปฐม สมาัชชาคนพิการเพื่อการแก้ไขรัฐธรรมนูญ
สมาคมเพื่อบุคคลปัญญาอ่อน สมาคมคนพิการนนทบุรี มูลนิธิพระมหาไถ่เพื่อ
การพัฒนาคนพิการ สมาคมคนพิการแห่งประเทศไทย โดยเริ่มจัดตั้งตั้งแต่วันที่
๑๙-๓๑ มีนาคม ๒๕๕๐ เช่น

- ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๐ จัดเวทีชี้แจง และระดมความเห็นก่อนสู่
การจัดเวทีการมีส่วนร่วมฯ โดยแผนงาน สสพ. ณ โรงแรมรอยัลซิติ
เพื่อทำความเข้าใจร่วมกันของภาคีเครือข่ายที่เข้าร่วมทั้งหมด
- ๒๒-๒๓ มีนาคม ๒๕๕๐ จัดเวทีการมีส่วนร่วมฯ และแถลงข่าว
โดยสมาคมพิการทุกประเภทแห่งประเทศไทย ณ โรงแรมเดอะเล็คกาซี
อ.เมือง จ.นนทบุรี ซึ่งเป็นแกนนำในการจัดเวทีดังกล่าว จึงจัดให้มี
การแถลงข่าวและได้เชิญ คุณวัลลภ ตังคณานูรักษ์ หรือครูหุຍ
ประธานกรรมการกิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และ
ความมั่นคงของมนุษย์ เป็นผู้รับข้อเสนอจากเวที และบรรยายพิเศษ
คนพิการกับร่างรัฐธรรมนูญ
- ๒๔-๒๕ มีนาคม ๒๕๕๐ จัดเวทีการมีส่วนร่วมฯ และยื่นข้อ
เสนอ ของสมาคมคนหูหนวกแห่งประเทศไทย โดย นต.ประสงค์
สุนศิริ ประธานคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ให้เกียรติเป็น
ประธานในพิธีเปิด ณ โรงแรมปรี๊นท์พาเลซ และได้มีการยื่นข้อเสนอ
ต่อ นพ.ชูชัย ศุภวงศ์ เลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
และท่านได้บรรยายพิเศษ เรื่อง “สิทธิ เสรีภาพและสวัสดิการสำหรับ
คนหูหนวกกับรัฐธรรมนูญ

ข ๓ : ข้อเสนอ

หลังจากที่ได้มีการจัดเวทีการมีส่วนร่วมฯแล้ว แต่ละเวทีได้จัดทำ “ข้อเสนอ”
โดยทุกเวทีเห็นด้วยกับข้อเสนอของสมาคมพิการทุกประเภทแห่งประเทศไทย ที่ได้จัด
ทำไว้ในหนังสือ “รัฐธรรมนูญใหม่...ชีวิตใหม่ของคนพิการ” แต่มีข้อคิดเห็นเพิ่มเติม
หลัก เช่น

- สภาคนพิการทุกประเภทแห่งประเทศไทย มีข้อเสนอเพิ่มเติม 6 ข้อ ซึ่งสรุปได้ดังนี้ คนพิการมีสิทธิเท่าเทียม และเสมอภาค รวมถึงสิทธิทางการเมือง สามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ในสิ่งแวดล้อม ข้อมูลข่าวสาร เทคโนโลยี สารสนเทศ โทรคมนาคม ผลิตภัณฑ์ บริการสาธารณะและการช่วยเหลืออื่นใด องค์กรส่วนท้องถิ่น ควรมีส่วนร่วมสำคัญ ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ และจัดสวัสดิการสังคมแก่คนพิการ คนพิการได้รับโอกาสในการพัฒนา ครอบครัวได้รับการสนับสนุนด้านต่างๆ รัฐควรสนับสนุนองค์กรคนพิการเป็นองค์กรพิทักษ์สิทธิ เพื่อจัดและคุ้มครองคนพิการไม่ให้ตกเป็นเหยื่อของความรุนแรง
- สมาคมคนหูหนวกแห่งประเทศไทย สรุปข้อเสนอเพิ่มเติม ได้แก่ คนหูหนวกไม่ใช่คนป่วย แต่เป็นชนกลุ่มน้อยทางภาษาที่สื่อสารด้วยภาษามือ รัฐต้องประกันความเสมอภาค สิทธิ และการไม่เลือกปฏิบัติ สามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ จากการติดต่อสื่อสาร เรียนรู้ และแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารได้อย่างเท่าเทียมคนทั่วไป คนหูหนวกไม่ต้องการสงเคราะห์ แต่รัฐต้องจัดสวัสดิการให้คนหูหนวกที่ด้อยโอกาสสามารถพึ่งตนเองและมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างต่อเนื่อง องค์กรปกครองท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ การประกันการมีงานทำและรายได้ คุ้มครอง ส่งเสริม พัฒนาครอบครัวและคนหูหนวกในการพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยภาษามือ และการจัดการดูแลบุคคลกลุ่มต่างๆ ต้องรวมคนหูหนวกด้วย
- มูลนิธิพระมหาไถ่เพื่อการพัฒนาคนพิการ สรุปข้อเสนอเพิ่มเติม ได้แก่ รัฐธรรมนูญต้องตั้งกรอบเวลาที่ชัดเจนในการออกกฎหมาย ลูก ให้บัญญัติสนธิสัญญา อนุสัญญาระหว่างประเทศที่ประเทศไทยร่วมลงนาม มีผลบังคับใช้ การจัดการศึกษาคนพิการทุกระดับ ต้องจัดระบบอำนวยความสะดวกทุกความพิการ การศึกษาด้วย

ตนเองของคนพิการสามารถสอบเทียบวุฒิได้ สร้างหลักประกัน และส่งเสริมการมีงานทำของคนพิการ

- สมัชชาคนพิการเพื่อการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ข้อเสนอเพิ่มเติม ได้แก่ รัฐสวัสดิการ (Human right) เป็นหน้าที่ของรัฐที่ต้องจัดสวัสดิการให้กับคนพิการ มิใช่เป็นการสงเคราะห์ คนพิการต้องสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ ในสิ่งแวดล้อม ข้อมูลข่าวสาร เทคโนโลยี สารสนเทศ โทรคมนาคม ผลิตภัณฑ์ บริการ สาธารณะและการช่วยเหลืออื่นใด
- สมาคมเพื่อบุคคลปัญญาอ่อน รัฐต้องจัดสวัสดิการให้กับคนปัญญาอ่อน /ผู้ปกครองทางสติปัญญา แต่ไม่ใช่เป็นการสงเคราะห์ ต้องจัดให้คนปัญญาอ่อนสามารถดำรงชีวิตหรือพึ่งตนเองได้ และมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างต่อเนื่อง รัฐต้องจัดสถานที่ดูแลบุคคลปัญญาอ่อน เมื่อผู้ดูแลสิ้นชีวิต การจัดเบี้ยยังชีพให้กับบุคคลปัญญาอ่อนทุกเพศทุกวัย โดยไม่เลือกฐานะ
- สมาคมผู้บกพร่องทางจิต ต้องประกันความเสมอภาคและสิทธิของผู้ป่วยทางจิต จัดการเลือกปฏิบัติโดยเฉพาะสิทธิการรักษา การรับยาที่มีคุณภาพ การมีงานทำและการเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม การจัดสวัสดิการแต่ไม่ใช่เป็นการสงเคราะห์ มีสถานที่ฟื้นฟูอย่างมีคุณภาพ ทัวถึง ส่งเสริมองค์ความรู้เกี่ยวกับจิตเวช บรรจุในหลักสูตรการเรียนการสอน

ข ๔ : ข้อมูลข่าวสาร....สู่สังคม

เพราะไม่เพียงแต่คนพิการเท่านั้นที่ไม่รู้ และเข้าไม่ถึงรัฐธรรมนูญดังกล่าว ข้างต้น สังคมก็ไม่ได้รับรู้ เข้าใจเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญกับคนพิการ ซึ่งอาจเกี่ยวข้องกับเขาเหล่านั้นก็ได้ ที่อาจเป็นลูกหลาน ญาติ มิตรสหาย หรือเพื่อนร่วมโลกเดียวกัน การอยู่ร่วมในสังคมที่ต้องพึ่งพาอาศัยกัน เกื้อกูลต่อกัน สังคมจึงจำเป็นต้องรับรู้ เข้าใจ และมีส่วนร่วมในการพัฒนาหรือช่วยเหลือคนพิการ แผนงาน สสพ. มพพท.

สภาคนพิการทุกประเภทแห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นแกนหลักในการสื่อสารสู่สังคมวงกว้าง โดยได้รับการสนับสนุนจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) ได้สนับสนุนทีมสื่อมวลชน เพื่อช่วยในการสื่อสาร **“ข้อมูลข่าวสาร...สู่สังคม”** โดยได้มีการดำเนินหลักๆ ได้แก่

- **๒๕ มีนาคม ๒๕๕๐** พันโทต่อพงษ์ กุลกรรชิต คุณต่อพงษ์ เสลานนท์ และคุณอนุชา รัตนสินธุ์ เป็นผู้แทนคนหูหนวก ได้เข้าร่วมรายการรัฐธรรมนูญของประชาชน สถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง ๑๑
- **๓๐ มีนาคม ๒๕๕๐** แผนงาน สสพ. ได้จัดประชุมหารือการตั้งกระทู้ นำเสนอรายการโทรทัศน์ **“รัฐธรรมนูญของประชาชน”** ณ มพพท. โดยมีแกนนำคนพิการทุกประเภทเข้าร่วม เพื่อร่วมกันพิจารณาประเด็นและผู้ที่จะนำเสนอกฎหมายในแต่ละกระทู้ ได้แก่
- **๑ เมษายน ๒๕๕๐** แผนงาน สสพ. ได้ประสานกับทางรายการ **“รัฐธรรมนูญของประชาชน”** สถานีโทรทัศน์ช่อง ๑๑ ดำเนินรายการโดย อ.เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง ออกอากาศทุกวันอาทิตย์ เวลา ๑๕.๐๐-๑๗.๐๐ น. มีผู้คนพิการประเภทต่างๆ เข้าร่วมรายการ ๓๐ คน กระทู้ที่ประชุมได้เสนอมี ๕ ข้อ ได้แก่
 ๑. ในรัฐธรรมนูญใหม่ จะคุ้มครองสิทธิ และความเสมอภาคของคนพิการได้อย่างไร ในเมื่อไม่มีคำว่าพิการอยู่ในมาตรา ๓๐ เลย (คุณธีรยุทธ สุคนธวิท)
 ๒. จะทำอย่างไร ให้รัฐธรรมนูญใหม่มีหลักประกันว่าการ ปกครองส่วนท้องถิ่นจะทำหน้าที่ดูแลคนพิการและครอบครัว อย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ (คุณกิตติ สืบสันติพงษ์)
 ๓. รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ตอบสนองต่อความต้องการจำเป็น ด้านการศึกษาของคนพิการแต่ละประเภท โดยประกันโอกาสและคุณภาพอย่างไร (คุณสำเริง วิรัตน์ชนันท์)

๔. รัฐธรรมนูญใหม่จะประกันการมีงานทำ และรายได้ของ
คนพิการ และครอบครัวอย่างไร (คุณพิชัย สีมามพรรณ)
๕. รัฐธรรมนูญใหม่จะกำหนดสัดส่วนให้คนพิการกว่าหกล้านคน
มีส่วนร่วมในกระบวนการนิติบัญญัติได้อย่างไร
(คุณกิตติ สืบสันติพงษ์)

สำหรับ กระทั่ง ๕ นั้น อ.วิริยะ ได้ขอให้เปลี่ยน
เป็น “ในรัฐธรรมนูญ จะมีหลักประกันในเรื่องการเข้าถึง
และใช้ประโยชน์ได้ในสิ่งแวดล้อม ข้อมูล ข่าวสาร
สารสนเทศ บริการสาธารณะได้อย่างไร” ซึ่งเป็นกระทุ้ง
ที่ได้รับการคัดเลือกให้เป็นกระทุ้งในรายการ เป็นกระทุ้งที่
๘ แต่เวลาไม่เพียงพอ เนื่องจากแต่ละกระทุ้งมีผู้อภิปราย/
แลกเปลี่ยนเป็นจำนวนมาก และมีผู้รบกวนระหว่าง
การออกอากาศเป็นระยะๆ ทางรายการให้อ่านเฉพาะกระทุ้ง
แต่ไม่มีการอภิปราย ผู้แทน คนพิการที่เข้าร่วมมาจากทุก
ประเภทความพิการ รวมทั้งสิ้น ๓๐ คน

- การสื่อสารผ่านสื่อมวลชนระหว่างการจัดเวทีการมีส่วนร่วม ทีม
สื่อมวลชนซึ่งทาง สสส.ได้ให้เข้ามาช่วยติดตามและนำเสนอผ่าน
สื่อมวลชน โดยได้เข้าไปประสานงานสื่อมวลชนท้องถิ่นในบางพื้นที่
เช่น ขอนแก่น และนนทบุรี นสพ.เดลินิวส์ ไทยโพสต์ โดยเน้น
ประเด็นหลักคือ กรณีนกแอร์ บิดกั้นคนพิการขึ้นเครื่องบินโดยอ้าง
ว่าไม่มีระบบอำนวยความสะดวก ซึ่งได้มีการเผยแพร่ผ่านสื่อ เช่น
ไทยโพสต์ ฉบับวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๐ ผู้จัดการออนไลน์
เมื่อวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๐ เวลา ๑๙.๐๙ น. ศูนย์ข่าว
ขอนแก่น โดยผู้จัดการออนไลน์ วันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๐
เวลา ๑๓.๔๐ น. ได้เผยแพร่ข่าว “ สสส. การณ ย้ำคนพิการไม่ใช่
ภาระสังคม รธน.ใหม่ห้ามเลือกปฏิบัติ” กรมประชาสัมพันธ์ ได้
ออกเผยแพร่เมื่อวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๐ เวลา ๑๗.๐๒ น.

เรื่อง “กรมการปกครองอำนวยความสะดวกด้านงานทะเบียนและบัตรประจำตัวประชาชนให้แก่คนพิการ” เว็บไซต์แนวหน้า วันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๐ เวลา ๑๘.๐๒ น “คนพิการยื่นข้อเสนอ สนช.เร่งแก้ กม.ผลักดันสิทธิให้เท่าเทียมคนในสังคม โวยนกแอร์กีดกันคนพิการ” นสพ.แนวหน้า วันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๐ “คนพิการทางอีสานกว่า ๒๐๐ ร้องรัฐ ขอโอกาสทางการศึกษาเพื่ออนาคตใหม่” หลังจากที่ได้มีการเรียกร้องผ่านสื่อมวลชน กรณีนกแอร์ปฏิเสธคนพิการ เมื่อวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๐ นกแอร์ได้ประกาศผ่านสื่อมวลชนว่าจะปรับปรุงให้สามารถให้บริการแก่คนพิการได้ โดยขอเวลา ๒ เดือนในการปรับปรุง

ข ๕ : ขั้เปลี่ยน ๒ มาตราหลัก

หลังจากสมาคมคนพิการทุกประเภทแห่งประเทศไทย สมาคมคนหูหนวกแห่งประเทศไทย มพพท. แผนงาน สสพ. และภาคีเครือข่ายคนพิการต่างๆ ได้ร่วมกันยื่นข้อเสนอสาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับคนพิการต่อสภาร่างรัฐธรรมนูญ **ซึ่งยังขาดสาระหลักๆ ใน ๒ มาตรา คือ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๕๓** ทางสมาคมคนพิการฯ จึงได้ประชุมคณะกรรมการดำเนินงานเมื่อวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๐

โดยในมาตรา ๓๐ วรรค ๓ ขอให้เพิ่มคำว่า “**ความพิการ**” เป็น “.....การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลเพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ **ความพิการ** สภาพทางกายหรือสุขภาพสถานะของบุคคลฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรม หรือความคิดเห็นทางการเมือง อันไม่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ จะกระทำมิได้” ทั้งนี้เพื่อสะท้อนให้เห็นความจริงที่ว่า “**ความพิการ**” มีความหมายรวมถึงมิติทั้งภายในของบุคคล (สภาพทางกายหรือสุขภาพ) และเงื่อนไขภายนอก อันได้แก่ อุปสรรคในด้านต่าง ๆ อันเป็นผลจากความเชื่อทางสังคมและวัฒนธรรม ซึ่งความหมายของคำ “**ความพิการ**” นี้ ปรากฏในอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิคนพิการ (International Convention on the Rights of Persons with Disabilities) ทั้งนี้

ประเทศไทยได้มีบทบาทอย่างสูงในการยกร่าง และได้ลงนามไปแล้ว โดยสภาคนพิการฯ เครือข่ายคนพิการขอยืนยันว่า การคงไว้เพียงถ้อยคำเดิม โดยปราศจากคำว่า “ความพิการ” จะทำให้คนพิการไม่สามารถใช้สิทธิในฐานะประชาชนได้อย่างสมบูรณ์อันเนื่องจากการถูกเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม สิทธิและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของคนพิการจะไม่ได้รับการคุ้มครองอย่างแท้จริงตามร่างรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ในมาตรา ๔

มาตรา ๕๓ ขอให้เปลี่ยนคำว่า “บุคคลซึ่งพิการหรือทุพพลภาพมีสิทธิได้รับ...” เป็น “คนพิการมีสิทธิเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้จาก...” ซึ่งข้อเสนอดังกล่าว เป็นการยืนยันหลักการแห่งการเข้าถึง (accessibility) และใช้ประโยชน์ได้จาก ผลิตภัณฑ์ สภาพแวดล้อม การพัฒนาทุกรูปแบบ บริการ สิ่งอำนวยความสะดวก อันเป็นสาธารณะ ตลอดจนสวัสดิการและความช่วยเหลืออื่น เป็นสิทธิมนุษยชนที่คนพิการต้องได้รับการคุ้มครอง แต่มักถูกละเลยและถูกลดระดับความสำคัญลงเป็นอย่างมาก คำว่า “มีสิทธิได้รับ” ไม่อาจสร้างความเชื่อมั่นว่า สิทธิในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้จะได้รับการคุ้มครอง รัฐธรรมนูญฉบับนี้ เขียนขึ้นในยุคสมัยที่กระแสแนวคิดเกี่ยวกับ accessibility เป็นที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวางไปทั่วโลกแล้ว จึงควรนำหลักการดังกล่าวมาบรรจุไว้อย่างชัดเจน

หากไม่มีการแก้ไขทั้งสองมาตรานี้แล้ว จะมีผลกระทบอย่างมากต่อคนพิการในประเทศไทย ที่ประชุมจึงได้มีมติร่วมกันให้มีการ “ขับเคลื่อน” ในสองมาตราดังกล่าว โดยจัดทำ “โครงการผลักดันกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับคนพิการเพื่อคนพิการไทยในอนาคต” แบ่งออกเป็น ๒ ช่วง

- ๑๗ เมษายน ๒๕๕๐ รวมพลคนพิการจากทุกสมาคม ทุกประเภทความพิการ ประมาณ ๑๕๐ คน หน้าพระบรมรูปทรงม้า รัชกาลที่ ๕ เดินไปยังหน้ารัฐสภา แจกข่าวและให้สัมภาษณ์ สื่อมวลชน เช่น นสพ.โพสต์ทูเดย์ เดลินิวส์ พิมพ์ไทย ข่าวทำเนียบ จากนั้นแกนนำคนพิการจากทุกสมาคม นำทีมโดย อ.วริยะ รวม ๑๕ คน ขอเข้ายื่นจดหมายเปิดผนึกให้ นต.ประสงค์ สุ่นศิริ โดย อ.พวงแก้ว กิจธรรม ได้ประสานผ่าน อ.กรรณิการ์ บรรเทิงจิตร

ร่วมให้ข่าวและถ่ายรูปร่วมกัน มีสื่อมวลชนจากทุกสื่อในรัฐสภา จากนั้นได้จัดเวทีอภิปราย ยืนยันในสองมาตรา โดยแกนนำคนพิการหมุนเวียนกันพูด เช่น อ.วิริยะ นามศิริพงษ์พันธุ์ อ.มณฑิร บุญตัน อ.ประหยัด ภูหนองโอง คุณศุภชีพ ดิษเทศ อ.สุภรธรรม มงคลสวัสดิ์ อ.ดารณี ธนะภูมิ เป็นต้น อ.ชูศักดิ์ จันทยานนท์ ผู้ดำเนินรายการ ต่อด้วยการเสวนา **“รัฐธรรมนูญใหม่...ชีวิตใหม่ของคนพิการ”** โดยทีมแกนนำข้างต้น ดำเนินรายการโดย คุณกรรณ ไสงาม สสร.จังหวัดบุรีรัมย์ และทั้งหมดนี้บรรยากาศก็เป็นโดยเรียบร้อย แม้ว่าแสงแดดจะร้อนสักปานใด

อ. มณฑิร หนึ่งในเดียวที่ประกาศอดข้าวตลอด ๒ วัน เป็นการประท้วงแบบสันติวิธี แต่ก็ไม่รู้จะเป็นอย่างไรต่อไป เพราะทาง สสร. บอกว่า ได้นำเข้าจัดพิมพ์แล้ว ทั้งที่ วันที่ ๑๗-๑๘ เม.ย.๕๐ เป็นวันสุดท้ายของการประชุมของสสร.ยังเปิดโอกาสให้เพิ่มหรือแสดงความคิดเห็นได้ ก่อนที่จะจัดพิมพ์ในช่วงวันที่ ๑๙-๒๖ เม.ย.๕๐ ไหนเลยท่านจึงรีบเข้าโรงพิมพ์เร็วปานนั้น...?? ทางแกนนำก็ยังคงยืนยันว่า หากไม่บรรจุก็จะขอแปรญัตติในวันที่ ๒๖ เม.ย.๕๐ อีกครั้งหนึ่ง เพื่อให้รับทั้งสองมาตรา แม้ว่าจะจัดพิมพ์ออกมาแล้วก็ตาม

- ๒๕-๒๖ เม.ย. ๒๕๕๐ จัดเวทีการสร้างความตระหนักในรัฐธรรมนูญ และการวางยุทธศาสตร์เพื่อขับเคลื่อนผลักดันรัฐธรรมนูญ โดยสภาพคนพิการทุกประเภทแห่งประเทศไทย และภาคีเครือข่ายคนพิการจากภูมิภาคต่างๆ เข้าร่วมกว่า ๑๐๐ คน ณ รัฐสภา โดยได้มีการทำความเข้าใจในมาตรา ๓๐ และมาตร ๕๓

ท้ายสุดได้มีการประชุมและจัดทำแผนการดำเนินงานร่วมร่างรัฐธรรมนูญ โดยคณะทำงานร่วมร่างรัฐธรรมนูญ สภาคนพิการทุกประเภทแห่งประเทศไทยดังตารางที่แนบ

แผนดำเนินงานร่วมร่างรัฐธรรมนูญ

โดยคณะทำงานร่วมร่างรัฐธรรมนูญ สภาคนพิการทุกประเภทแห่งประเทศไทย

ที่	กิจกรรม	แนวทาง	งาน	ผู้ปฏิบัติ	กำหนดเวลา
๑	หาแนวร่วม	ส่งหนังสือถึง สสร.ทุกคน	รายชื่อ ที่อยู่ โทร. เมล์ หนังสือ เอกสารชี้แจง ๑ สำเนาข่าว ปธ.สภาฯ	สภาฯ - คุณกิตติ	๒๗ เม.ย. - ๑ พ.ค.
๒	หาแนวร่วม	ส่งหนังสือถึงกมธ.ร่างฯทุกคน		สภาฯ - คุณกิตติ	๒๗ เม.ย. - ๑ พ.ค.
๓	หาแนวร่วม	พบ กมธ.ร่างฯทุกคน		ปธ.สภาฯ	๑ พ.ค. - ๗ พ.ค.
๔	หาแนวร่วม	พบประธาน ๑๒ องค์กร		ปธ.สภาฯ	๑ พ.ค. - ๗ พ.ค.
๕	ประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อมวลชนทุกประเภท	นสพ.	บทความ	คุณกิตติ	๒๗ เม.ย. พบหนึ่ง
		โทรทัศน์	ประเด็น	ส.ตทฯ-คุณต่อพงศ์	๒๗ เม.ย.-ต่อเนื่อง
		SMS	ข้อความ	อ.วิริยะ อมณเทียร	
		Slip ธนาคาร	ข้อความ	อ.สุภธรรม	
		จดหมายข่าว	บทความ / ข่าว	อ.พวงแก้ว	
๖	ร่วมเวทีรับฟังความเห็นของกมธ.ทั่วประเทศ	ระดับจังหวัด	ตารางกำหนดการ	คุณกิตติ	ตามกำหนดการ
		ระดับภาค	เอกสารชี้แจง ๑	สภาฯ - คุณกิตติ	๒๗ เม.ย. - ๑ พ.ค.
		(รวมกิจกรรม ๕/๖/๗/๘/๙)	แบบแสดงเจตนารมณ์	อ.สุภธรรม	๒๗ เม.ย.- ๒๘เม.ย.
๗	ลงชื่อสนับสนุนคนพิการในการปรับมาตรา ๓๐ และ ๕๓	คนพิการ ครอบครัว และผู้สนับสนุนคนพิการลงชื่อย่างน้อย ๒ หมื่นคน	เอกสารชี้แจง ๑	สภาฯ - กิตติ	๒๗ เม.ย. - ๑พ.ค.
			แบบแสดงเจตนารมณ์	สุภธรรม	๒๗ เม.ย.-๒๘ เม.ย.
			รวบรวมรายชื่อ	ผู้นำคนพิการ	ก่อนปลาย พ.ค.
		รวมกิจกรรม ๕ / ๖ / ๗ / ๘ / ๙ ตามศักยภาพ			
๘	ชุมนุมคนพิการประกาศเจตนารมณ์	จังหวัดที่พร้อม	เอกสารชี้แจง๑	สภาฯ - กิตติ	๒๗ เม.ย. - ๑พ.ค.
		กทม.	แบบแสดงเจตนารมณ์	สุภธรรม	๒๗ เม.ย.- ๒๘เม.ย.
		(รวมกิจกรรม ๕/๖/๗/๘/๙)	เชิญ กมธ.ร่าง/สสร.	ผู้นำคนพิการ	ก่อนปลาย พ.ค.
๙	เดินรณรงค์	จากต่างจังหวัดเข้ากรุงเทพฯ	เอกสารชี้แจง ๑	สภาฯ - กิตติ	๒๗ เม.ย. - ๑พ.ค.
		(รวมกิจกรรม ๕/๖/๗/๘/๙)	แผนงาน ฯลฯ	สุภธรรม	ปลาย พ.ค./ต้น มิย.
๑๐	พบ สสร.๑๐๐คน	คนพิการที่สามารถเข้าพบได้นัดพบเป็นรายบุคคล	รายชื่อ ที่อยู่ โทร. เมล์	สภาฯ - กิตติ	๒๗ เม.ย. - ๑พ.ค.
			เอกสารชี้แจง ๑	สภาฯ - กิตติ	๒๗ เม.ย. - ๑พ.ค.
๑๑	สัมภาษณ์คนพิการหนองคาย	เชิญ กมธ./ สสร.	เอกสารชี้แจง ๑	สภาฯ - กิตติ	๒๗ เม.ย. - ๑พ.ค.
		(รวมกิจกรรม ๕/ ๗ / ๘)	กำหนดการ	สภาฯ - กิตติ	๕ - ๖ พ.ค.
๑๒	สายด่วน	ให้ข้อมูล/ข่าวสาร	เอกสารข้อมูล	สภาฯ - กิตติ	๒๗ เม.ย. - ๑พ.ค.

An abstract, expressive line drawing in red ink on a white background. The drawing depicts a figure in a dynamic, almost contorted pose, possibly a dancer or a person in motion. The lines are fluid and energetic, with some areas showing more defined shapes like a head, torso, and limbs, while other areas are more gestural and overlapping. The overall effect is one of movement and form captured in a single, continuous stroke.

40

ข่าวคนพิการ

ร่วมคิด ร่วมสร้าง ร่วมรณรงค์รัฐธรรมนูญ

คนพิการอดข้าวประท้วง... ขอสิทธิคนพิการไม่ให้ถูกเลือกปฏิบัติในรัฐธรรมนูญ

ด้วยสภาคณพิการทุกประเภทแห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นองค์กรประสานงานขององค์กรสมาชิกระดับชาติของทุกความพิการ ได้ติดตามกระบวนการร่างรัฐธรรมนูญอย่างใกล้ชิด และได้เคยนำเสนอสาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับคนพิการต่อสภาร่างรัฐธรรมนูญ ทั้งที่สภาคณพิการฯ เป็นผู้เสนอโดยตรงและที่เสนอผ่านเครือข่ายในช่องทางต่างๆ จนเป็นที่ทราบกันอย่างชัดแจ้งแล้วนั้น แต่ ณ วันนี้ ในร่างรัฐธรรมนูญฉบับล่าสุด ซึ่งนำเสนอผ่าน เว็บไซต์ ของ ส.ส.ร. นั้น มิได้นำสาระสำคัญของข้อเสนอจากภาคีเครือข่ายคนพิการฯ ไปบรรจุไว้ สร้างความผิดหวังและวิตกกังวลแก่คนพิการเป็นอย่างมาก จึงใคร่ขอเรียกร้องให้มีการปรับแก้ในร่างรัฐธรรมนูญ ๒ มาตราหลัก คือ

มาตรา ๓๐ วรรค ๓ เสนอให้แก้ไขเพิ่มเติมร่างฯ โดยเพิ่มคำว่า “**ความพิการ**” โดยเขียนว่า “การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลเพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ” สภาพทางกายหรือสุขภาพสถานะของบุคคลฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรม หรือความคิดเห็นทางการเมือง อันไม่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ จะกระทำมิได้” ทั้งนี้เพื่อสะท้อนให้เห็นความจริงที่ว่า “ความพิการ” มีความหมายรวมถึงมิติทั้งภายในของบุคคล (สภาพทางกายหรือสุขภาพ) และเงื่อนไขภายนอก อันได้แก่ อุปสรรคในด้านต่าง ๆ อันเป็นผลจากความเชื่อทางสังคมและวัฒนธรรม ซึ่งความหมายของคำ “ความพิการ” นี้ ปรากฏในอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิคนพิการ (International Convention on the Rights of Persons with Disabilities) ทั้งนี้ประเทศไทยได้มีบทบาทอย่างสูงในการยกย่อง และได้ลงนามโดยสภาคณพิการฯ และภาคีเครือข่ายคนพิการขอยืนยันว่า การคงไว้เพียงถ้อยคำเดิมโดยปราศจากคำว่า “ความพิการ” จะทำให้คนพิการไม่สามารถใช้สิทธิในฐานะประชาชนได้อย่างสมบูรณ์อันเนื่องจากการถูกเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม สิทธิและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของคนพิการจะไม่ได้รับการคุ้มครองอย่างแท้จริง

มาตรา ๕๓ ขอให้เปลี่ยนคำว่า “บุคคลซึ่งพิการหรือทุพพลภาพมีสิทธิได้รับ...” เป็น “คนพิการมีสิทธิเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้จาก...” ซึ่งข้อเสนอดังกล่าว เป็นการยืนยันหลักการแห่งการเข้าถึง (accessibility) และใช้ประโยชน์ได้จาก ผลิตภัณฑ์ สภาพแวดล้อม การพัฒนาทุกรูปแบบ บริการ สิ่งอำนวยความสะดวก อันเป็นสาธารณะ ตลอดจนจรรยาบรรณและความช่วยเหลืออื่น เป็นสิทธิมนุษยชนที่คนพิการต้องได้รับการคุ้มครอง แต่มักถูกละเลยและถูกลดระดับความสำคัญลงเป็นอย่างมาก คำว่า “มีสิทธิได้รับ” ไม่อาจสร้างความเชื่อมั่นว่า สิทธิในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้จะได้รับการคุ้มครอง รัฐธรรมนูญฉบับนี้ เขียนขึ้นในยุคสมัยที่กระแสแนวคิดเกี่ยวกับ accessibility เป็นที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวางไปทั่วโลกแล้ว จึงควรนำหลักการดังกล่าวมาบรรจุไว้อย่างชัดเจน

หากทั้งสองมาตราไม่ได้รับการแก้ไขคนพิการจะถูกทอดทิ้งอย่างไร้ความหมายดังปรากฏผ่านสื่อมวลชนเป็นระยะ สิทธิความเป็นประชาชนของคนพิการไม่ได้รับการรับรองแล้วจะหวังได้อย่างไรว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้จะเป็นการ “เพิ่มอำนาจประชาชน” โดยเฉพาะกลุ่มเป้าหมายที่เป็นคนพิการและผู้ด้อยโอกาส ผู้ยากไร้ และผู้ถูกเอารัดเอาเปรียบในสังคม

สมาคมศิษย์เก่าโรงเรียนอาชีวพระมหาไถ่ พัทยา มูลนิธิพระมหาไถ่เพื่อการพัฒนาคนพิการ มูลนิธิพัฒนาคนพิการไทย มูลนิธิคนพิการไทย มูลนิธิของคนตาบอดไทย มูลนิธิสากลเพื่อคนพิการ สำนักงานองค์การคนพิการสากลประจำภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก สมาคมคนพิการนนทบุรี สมาคมคนพิการทุกประเภทจังหวัดนครปฐม มูลนิธิเพื่อเด็กพิการ สมัชชาคนพิการเพื่อการแก้ไขรัฐธรรมนูญ มูลนิธิส่งเสริมช่วยผู้ด้อยโอกาส แผนงานสร้างเสริมสุขภาพคนพิการในสังคมไทย (สสพ.) และภาคีเครือข่ายคนพิการ

ขอเรียกร้องให้มีการปรับแก้ตามข้อเสนอดังกล่าว เพื่อให้เกิดการคุ้มครองและเข้าถึงสิทธิของคนพิการในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยสืบไป

หากไม่เช่นนั้น คนพิการจะนัดเคลื่อนพลจากภาคีเครือข่ายคนพิการทั่วประเทศ โดย อ.มณฑิรา บุญตัน นายกสมาคมคนตาบอดแห่งประเทศไทย เป็น “ผู้นำอดข้าวประท้วง....ขอสิทธิประชาชนในร่างรัฐธรรมนูญ” ในระหว่างที่มีการประชุมคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ วันที่

๑๗ -๑๘ เมษายน ๒๕๕๐

จึงเรียนมา เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการประชาสัมพันธ์ และขอขอบคุณ
เป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ภาคีเครือข่ายคนพิการ

สอบถามเพิ่มเติม คุณกิตติ สืบสันติพงษ์ (๐๘๑) ๐๘๕-๕๙๔๐

๑๒ เม.ย.๕๐

คนพิการร้อง“ประสงค์” ปลดแอก ๔ ข้อในรัฐธรรมนูญใหม่

แผนงานสร้างเสริมสุขภาพคนพิการในสังคมไทย (สสพ) โดยการสนับสนุนจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส) และ สมาคมคนหูหนวกแห่งประเทศไทยได้จัดเวทีเสวนา ยื่น ๔ ข้อเสนอให้ น.ต.ประสงค์ สุ่นศิริ ประธานคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ที่โรงแรม ปริ้นซ์ พาเลซ โดยให้แนวคิดหลักที่คนหูหนวกต้องการให้กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ รวม ๔ ประเด็น คือ ๑.คนหูหนวกไม่ใช่คนป่วย และคนหูหนวกก็ไม่ใช่คนพิการ คนหูหนวกเป็นชนกลุ่มน้อยที่สื่อสารด้วยภาษามือ ๒.รัฐธรรมนูญต้องประกันความเสมอภาคและสิทธิของคนหูหนวกอย่างชัดเจน พร้อมทั้งจัดการเลือกปฏิบัติ ๓.สังคมเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้คนหูหนวกกลายเป็นคนพิการ และก่อให้เกิดการจำกัดสิทธิของคนหูหนวก หากภาครัฐและสังคมจัดบริการล่ามภาษามือคนหูหนวกให้เพียงพอเพียงแล้ว คนหูหนวกจะไม่พิการ ๔. สังคมปิดหูปิดตาคนหูหนวก รัฐต้องคุ้มครองในการเข้าถึงการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของคนหูหนวก ๕. คนหูหนวกไม่ต้องการสงเคราะห์ รัฐต้องจัดสวัสดิการให้คนหูหนวกสามารถพึ่งตนเองได้ ๖. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีส่วนร่วมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนหูหนวก ๗. คนหูหนวกทำอะไรได้มากกว่าที่ใครคิด การกำหนดหลักประกันให้มีงานทำและประกันรายได้ และกำหนดค่าจ้างอย่างเป็นธรรม ๘. รัฐต้องคุ้มครอง ส่งเสริม และพัฒนาผู้ประกอบการหรือครอบครัวคนหูหนวก โดยเฉพาะการพัฒนาทักษะด้านภาษามือ ๙. การจัดการดูแลบุคคลทุกกลุ่ม เช่น เด็กเยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส ต้องหมายถึงการดูแลคนหูหนวก รวมอยู่ในกลุ่มนั้นด้วย

(แนวนำออนไลน์ ๔ เม.ย. ๒๕๕๐)

คนพิการ ๗ พันกว่าคน ในกาญจนบุรี

ส่งตัวแทนขอร่วมเสนอร่างรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน

สมาคมคนพิการจังหวัดกาญจนบุรี ๗,๔๕๖ คน รวมพลส่งตัวแทนจาก ๑๓ อำเภอเข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการ การมีส่วนร่วมของคนพิการ ในการยกร่างรัฐธรรมนูญและการฝึกอบรมเครือข่ายผู้นำคนพิการและผู้เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างเสริมความเข้มแข็งของคนพิการ จัดโดยสมาคมคนพิการฯ ร่วมกับกรมการวิสามัญรับฟังความคิดเห็นและการมีส่วนร่วมของประชาชน จ.กาญจนบุรี (กมธ. จ.กาญจนบุรี) สนับสนุนโดยแผนงานสร้างเสริมสุขภาพคนพิการในสังคมไทย สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ กระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์ โดยมีรองผู้ว่าราชการจังหวัดกาญจนบุรีให้เกียรติเป็นประธาน และกล่าวปาฐกถาพิเศษเรื่องการยกร่างรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน

นายยงยุทธ บริสุทธิ์ นายกสมาคมคนพิการ จ.กาญจนบุรี กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการจัดการประชุมเชิงปฏิบัติการว่า “ ที่ผ่านมามีคนพิการทุกประเภทที่อยู่ในเขต จ.กาญจนบุรี ที่ลงทะเบียนประวัติกับทางสมาคมฯ ตั้งแต่เดือนธันวาคม ปี พ.ศ. ๒๕๔๙ มีจำนวนทั้งหมด ๗,๔๕๖ คน แต่ในปัจจุบันยังมีตกหล่นอยู่ รวมแล้วปัจจุบันมีจำนวนนับหมื่นคน มีความต้องการอยากรู้อยากเห็นอยากมีส่วนร่วมในการออกความคิดเห็นในเรื่องของการร่างรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันเนกเช่นคนที่เป็นคนพิการเหมือนกัน เพราะถือเป็นคนไทย แต่ ณ วันนี้กับถูกทอดทิ้งและหมองเหม็นจากหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน พวกเราจึงอยากจะมีส่วนร่วมออกความคิดเห็นในเรื่องการร่างรัฐธรรมนูญ และต้องการนำเสนอว่าคนพิการในประเทศไทยทั่วทุกภาคของประเทศต้องการอะไร เราอยากขอร้องให้หน่วยงานภาครัฐและเอกชนเห็นใจและขอให้เราได้ใช้สิทธินี้ด้วย การจัดการประชุมครั้งนี้ถือเป็นเรื่องดี เพราะมีการเชิญตัวแทนและผู้นำท้องถิ่นมาร่วมรับฟังปัญหาและข้อเสนอแนะและความต้องการของคนพิการว่าต้องการให้หน่วยงานทุกกระทรวงช่วยเหลือในเรื่องใดบ้าง เพราะทุกวันนี้คนพิการทุกประเภทไม่ได้รับความสนใจและเหลียวแลจากคนในสังคมเท่าที่ควร

(แนวนวน้าออนไลน์ ๒๙ มีค. ๒๕๕๐)

คนพิการภาคใต้รวมตัวยื่นข้อเสนอรัฐ ขอความเท่าเทียมทางการศึกษาและคุณภาพชีวิต

สมาคมพิการทุกประเภทภาคใต้ รวมตัวกันจัดเสวนา เพื่อเสนอ “รัฐธรรมนูญใหม่...ชีวิตใหม่ของคนพิการ” ให้กับภาครัฐ ณ บ่อโพธิ์รีสอร์ท จังหวัด นครศรีธรรมราช โดยการสนับสนุนจาก แผนงานสร้างเสริมสุขภาพคนพิการในสังคม ไทย(สสพ.) สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) จากการนำ ของนายจิรศักดิ์ ขวัญเพชร หัวหน้าพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด นครศรีธรรมราช ซึ่งได้กล่าวเปิดงานว่า “ เราต้องทำให้คนพิการในพื้นที่มีส่วนร่วม และสอดคล้องกับกฎหมายที่กำลังจะออกมาใช้ เพื่อพัฒนาระดับคุณภาพชีวิตคน พิการให้เท่าเทียมกันคนทั่วไป” นายกิตติ สืบสันติพงษ์ ประธานสมาคมพิการ นครศรีธรรมราช ได้กล่าวถึง ประเด็นข้อเสนอใน “รัฐธรรมนูญใหม่...ชีวิตใหม่ของ คนพิการ” ว่า เพื่อนำไปเป็นร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ในสาระดังนี้คือ ๑. ในรัฐธรรมนูญใหม่จะต้องคุ้มครองสิทธิ และความเสมอภาคของคนพิการ ๒. จะทำอะไรให้รัฐธรรมนูญใหม่มีหลักประกันว่า การปกครองส่วนท้องถิ่นจะทำ หน้าที่ดูแลคนพิการและครอบครัว อย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ ๓ . รัฐธรรมนูญ ฉบับใหม่ต้องตอบสนองต่อจำเป็นด้านการศึกษาของคนพิการแต่ละประเภท โดยการ ประกันโอกาสและคุณภาพ ๔. รัฐธรรมนูญใหม่จะต้องมีประกันการมีงานทำ และ รายได้ของคนพิการ และครอบครัวอย่างชัดเจน และ ๕. รัฐธรรมนูญใหม่จะต้อง กำหนดสัดส่วนให้คนพิการที่มีกว่าหกล้านคนให้มีส่วนร่วมในกระบวนการนิติบัญญัติ พร้อมมีสิทธิต่างๆ เกี่ยวกับสวัสดิภาพ และสวัสดิการ เช่น สิทธิในการขอกู้เงิน,สิทธิ ในการขอลดหย่อนภาษี นอกจากนี้คนพิการยังมีความต้องให้สังคมได้รับรู้เกี่ยวกับคน พิการ โดยการสอดแทรกเนื้อหาเกี่ยวกับคนพิการไว้ในบทเรียน เพื่อให้เกิดการปลูก ฟังเยาวชนตั้งแต่เล็ก ๆ อันเป็นการปลูกจิตสำนึก เริ่มจากครอบครัว ครู และ นักเรียน เพื่อ ให้เกิดเจตคติ และทัศนคติที่ดีต่อคนพิการ

สรุปการดำเนินงานร่างรัฐธรรมนูญ

มีนาคม – เมษายน ๒๕๕๐

กำหนดการ	เรื่อง	หมายเหตุ
๘-๑๕ มี.ค.๕๐	- ภาคีเครือข่ายเขียนโครงการขอรับการสนับสนุนจัดเวทีการมีส่วนร่วมของคนพิการในการร่างรัฐธรรมนูญเพื่อสร้าง “รัฐธรรมนูญใหม่...ชีวิตของคนพิการไทย” - จัดทำต้นฉบับ “รัฐธรรมนูญใหม่...ชีวิตใหม่ของคนพิการ” ประเด็นเนื้อหาหลักๆ เช่น คนพิการเกี่ยวข้องกับรัฐธรรมนูญอย่างไร ประเด็นที่น่าสนใจในรัฐธรรมนูญที่เกี่ยวข้องกับคนพิการ คนพิการจะเข้าไปมีส่วนร่วมร่างรัฐธรรมนูญได้อย่างไร เป็นต้น	เนื้อหาต้นฉบับโดย คณะอนุกรรมการด้านผู้พิการใน คณะกรรมาธิการกิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการและความมั่นคงของมนุษย์ มูลนิธิพัฒนาคนพิการไทย สมาคมพิการทุกประเภทแห่งประเทศไทย ภาคีเครือข่ายคนพิการ และแผนงานสร้างเสริมสุขภาพคนพิการในสังคมไทย
๘-๑๐ มี.ค.๕๐ ๑๑-๑๓ มี.ค.๕๐ ๑๔-๑๘ มี.ค.๕๐	- จัดปรับปรุงต้นฉบับหนังสือ “รัฐธรรมนูญใหม่...ชีวิตใหม่ของคนพิการไทย” - จัดทำ Artwork - จัดพิมพ์ต้นฉบับ จำนวน ๒๐,๐๐๐ เล่ม	ประสานและสนับสนุนการจัดพิมพ์โดย แผนงานสร้างเสริมสุขภาพคนพิการในสังคมไทย และสำนักกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.)
๑๙ มี.ค.๕๐*	<u>จัดเวทีชี้แจงการระดมความคิดเห็น</u> โครงการสนับสนุนเวทีการมีส่วนร่วมของคนพิการ ในการร่างรัฐธรรมนูญ เพื่อสร้าง <u>“รัฐธรรมนูญใหม่...ชีวิตใหม่ของคนพิการ”</u> ณ โรงแรมรอยัลซิติ์	<u>ชี้แจงรายละเอียดการจัดเวที</u> ประเด็นการแลกเปลี่ยนตามเวทีต่างๆ <u>หารือประเด็นเด่น</u>ของแต่ละเวที/เครือข่าย <u>ทำข้อตกลง</u>กับภาคีเครือข่ายต่างๆ รวม ๑๓ แห่ง

กำหนดการ	เรื่อง	หมายเหตุ
๒๓ มี.ค.๕๐	• <u>จัดเวทีระดมความคิดเห็นและ แถลงข่าว โดยสมาคมพิการทุก ประเภทแห่งประเทศไทย</u> ณ เดอะเล็คกาซี อ.เมือง จ.นนทบุรี	• ทางสมาคมพิการทุกประเภทแห่งประเทศไทย ได้ยื่นข้อเสนอต่อ ร่างรัฐธรรมนูญ ซึ่งเป็นข้อเสนอจากเวที การประชุมดังกล่าว ให้กับ คุณวัลลภ ตังคณานุรักษ์ ประธานกรรมการ กิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการและความมั่นคงของมนุษย์ • มีการสื่อสารสู่สังคมวงกว้าง โดยทีม ข่าวจาก สสส.
๒๔ มี.ค.๕๐	• <u>จัดเวทีระดมความคิดเห็น</u> โดย สมาคมคนหูหนวกแห่ง ประเทศไทย ณ โรงแรมปรี๊นท์พาลเลซ กรุงเทพมหานคร	• สมาคมคนหูหนวกแห่งประเทศไทย และสมาคมพิการทุกประเภทแห่ง ประเทศไทย ได้ยื่นข้อเสนอต่อร่าง รัฐธรรมนูญจากเวทีการประชุมให้กับ นพ.ชูชัย เพื่อนำไปปรับแก้ไขต่อไป • <u>แกนนำคนหูหนวกภาคใต้ จยะลา</u> <u>ให้สัมภาษณ์สื่อ</u> กรณี “คนหูหนวก ถูกฆ่าตาย ๒ ราย”
๓๐ มี.ค.๕๐*	• <u>ประชุมหารือการตั้งกระทู้ นำ</u> <u>เสนอรายการโทรทัศน์</u> <u>“รัฐธรรมนูญของประชาชน”</u> ณ มูลนิธิพัฒนาคนพิการไทย	• มีผู้เข้าร่วม ๑๓ คน เพื่อร่วมกัน พิจารณากระทู้ และผู้ที่จะเสนอใน แต่ละกระทู้ โดยพิจารณาได้ ๕ กระทู้ และได้จัดส่งกระทู้ภายในเวลา ๑๗.๐๐ น.
๒๓ – ๓๐ มี.ค.	• ติดตามประเด็นจากภาคีเครือข่าย ที่ได้จัดเวทีระดมความคิดเห็นแล้ว • จัดทำสรุปประเด็นข้อเสนอจาก ภาคีเครือข่าย	• <u>เอกสารที่ได้จัดทำ</u> ได้แก่ ๑. สรุปประเด็นข้อเสนอภาคีเครือข่าย ๒. ข้อเสนอคนพิการต่อมาตราในร่าง รัฐธรรมนูญ.

กำหนดการ	เรื่อง	หมายเหตุ
๓๑ มี.ค.๕๐	• <u>สมาคมพิการทุกประเภทแห่งประเทศไทยขอแก้ไขกระทู้ที่ ๕</u> เพื่อให้เกิดหลักประกันในร่างรัฐธรรมนูญใหม่นี้ เรื่อง “รัฐธรรมนูญใหม่จะมีหลักประกันการเข้าถึง และใช้ประโยชน์ได้ในสิ่งแวดล้อม ข้อมูล ข่าวสาร สารสนเทศ บริการสาธารณะได้อย่างไร” ?	• เป็นกระทู้ที่ทางรายการรัฐธรรมนูญของประชาชน คัดเลือกเป็นกระทู้อภิปรายในรายการ
๑ เม.ย. ๕๐*	• <u>ภาคีเครือข่ายคนพิการเข้าร่วมรายการโทรทัศน์ “รัฐธรรมนูญของประชาชน”</u> โทรทัศน์ ช่อง ๑๑ เวลา ๑๕.๐๐ -๑๗.๐๐ น. เพื่อนำเสนอกระทู้ และการสื่อสารสู่สังคมกว้าง อีกทั้งเครือข่ายสามารถนำไปสู่การเรียนรู้ หรือการตั้งกระทู้/นำเสนอในเวทีต่างๆ โดย ภาคีเครือข่ายของตนเอง ณ รัฐสภา อาคาร ๒	• มีผู้เข้าร่วม ๓๐ คน • กระทู้ที่ได้รับคัดเลือกมี ๑ กระทู้ ได้แก่ “รัฐธรรมนูญใหม่จะมีหลักประกันการเข้าถึง และใช้ประโยชน์ได้ในสิ่งแวดล้อม ข้อมูล ข่าวสาร สารสนเทศ บริการสาธารณะได้อย่างไร”ได้รับคัดเลือกเป็นกระทู้ที่ ๘ จาก ๑๐ กระทู้ แต่ออกรายการได้เพียง ๖ กระทู้เท่านั้น เนื่องจากแต่ละกระทู้มีผู้เสนอความคิดเห็นมาก และมีเหตุการณ์ระหว่างการออกอากาศเป็นช่วงๆ ทำให้รายการสะดุดเป็นระยะๆ • ผู้เข้าร่วมรายการ ประกอบด้วยภาคีหลักได้แก่ ภาคีเด็ก-เยาวชน ผู้บริโภค คนพิการ ศาสนา • <u>ขั้นตอนรายการ</u> • พิธีกร (อ.เจมส์คัลด์) คัดเลือกประเด็นก่อนรายการ ๑๓.๐๐ น. และลำดับกระทู้ • แจ้งให้ผู้เข้าร่วมทราบ • อ่านกระทู้ที่ได้รับคัดเลือก จากผู้ตั้งกระทู้

กำหนดการ	เรื่อง	หมายเหตุ
		• วิทยากรซึ่งประกอบด้วย สสร.และรมต.หรือพรรคการเมือง เป็นผู้ชี้แจง/ ตอบกระทู้ • เจ้าของกระทู้ แสดงความคิดเห็น • เปิดเวทีให้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น • ดำเนินที่ละกระทู้ตามขั้นตอนข้างต้น
๙-๑๒ เม.ย.๕๐	• ติดตามข้อเสนอจากภาคีเครือข่าย • จัดทำข้อเสนอตามมาตรา โดยอ้างเหตุผลการระดมความคิดเห็นของเวทีต่างๆ	• เอกสารข้อเสนอตามมาตรา พร้อมเหตุผล เพื่อนำไปสู่การจัดทำข้อเสนอตามมาตราให้กับ สสร. หรือสื่อสารผ่านสื่อมวลชน
๑๑-๑๒ เม.ย.๕๐	• <u>จัดทำข่าวแจกผ่านสื่อมวลชนแขนงต่างๆ ใน ๒มาตราหลัก ได้แก่ มาตรา ๓๐ เพิ่มคำว่า “ความพิการ” ซึ่งถ้อยคำเดิมมีเพียงคำว่า “สุขภาพทางกายหรือสุขภาพ” โดยไม่มีคำว่า “ความพิการ” การเขียนเช่นนี้ไม่อาจสร้างความเชื่อมั่น และความชัดเจนต่อคนพิการว่า “สิทธิและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของคนพิการจะได้รับการคุ้มครอง และ จะไม่ถูกเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม” และในมาตรา ๕๒ ขอให้เพิ่ม “เข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้จากผลิตภัณฑ์....” เพื่อเป็นการยืนยันหลักแห่งการเข้าถึง (Accessibility) เป็นสิทธิมนุษยชนที่คนพิการต้องได้รับการคุ้มครอง</u>	• ส่งข่าวแจกเพื่อปรับแก้ไข ให้แกนนำหลักๆ ได้แก่ • อ.วิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ • อ.มณฑิรา บุญตัน • อ.ณรงค์ ปฏิบัติสกริก • อ.พวงแก้ว กิจธรรม • พันโทต่อพงษ์ กุลครรชิต • คุณธีรยุทธ สุคนธวิท • คุณธีรวัฒน์ ศรีปฐมสวัสดิ์ • คุณนันทา สองพี่น้อง • คุณสุภรธรรม มงคลสวัสดิ์ • คุณกิตติ สืบสันติพงษ์ • อ.ชูศักดิ์ จันทยานนท์

กำหนดการ	เรื่อง	หมายเหตุ
	• ประสานภาคีเครือข่าย “ข่าวแจก” เพื่อนำไปสู่การสื่อสารสู่สังคมวงกว้าง • จัดปรับแก้ไขข่าวแจก “คนพิการอดข้าวประท้วง...ขอสิทธิคนพิการไม่ให้ถูกเลือกปฏิบัติในรัฐธรรมนูญ” • ส่งข่าวสื่อมวลชน	
๑๗ เม.ย. ๕๐	• เสวนา และ แลกส่งข่าว “รัฐธรรมนูญใหม่...ชีวิตใหม่ของคนพิการ” จัดเวทีประท้วงหน้ารัฐสภา โดยสมาคมคนพิการทุกประเภทแห่งประเทศไทย สมาคมคนพิการแห่งประเทศไทย สมาคมเพื่อบุคคลปัญญาอ่อนแห่งประเทศไทย สมาคมคนตาบอดแห่งประเทศไทย สมาคมคนพิการแห่งประเทศไทย ศูนย์การดำรงชีวิตอิสระ สมาคมคนพิการทางการเคลื่อนไหวสากล มูลนิธิ-พัฒนาคนพิการไทย สมาคมผู้ปกครองบุคคลออทิสซึม (ไทย) และภาคีเครือข่ายคนพิการจากทุกภูมิภาคโดย อ.มณฑิรา บุญตัน อาสาอดข้าว เพื่อประท้วงอย่างสันติวิธี	• กำหนดการโดยย่อ • ๘.๐๐ น. นัดรวมพล หน้าพระบรมรูปทรงม้า • ๙.๓๐ น. เดินจากหน้าพระบรมรูปทรงม้า มาที่รัฐสภา • ๑๐.๐๐-๑๑.๓๐ น. จัดเตรียมเวทีหน้ารัฐสภา ชี้แจงแจกใบปลิว ให้ข่าวสื่อมวลชน • ๑๑.๓๐-๑๒.๓๐ น. ยื่นข้อเรียกร้อง ๒ มาตราให้ท่านประสงค์ สุ่นศิริ ถ่ายรูปและให้ข่าวสื่อมวลชนในรัฐสภาก่อนยื่นข้อเรียกร้อง • ๑๒.๓๐-๑๕.๐๐ น. เปิดเวทีอภิปรายโดยแกนนำคนพิการ • ๑๕.๐๐-๑๖.๓๐ น. เสวนา “รัฐธรรมนูญใหม่...ชีวิตใหม่ของคนพิการ” โดย คุณ การุณ ไสงาม เป็นผู้ดำเนินรายการ ผู้อภิปรายได้แก่ อ.วิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ อ.มณฑิรา บุญตัน และ คุณศุภชีพ ดิษเทศ

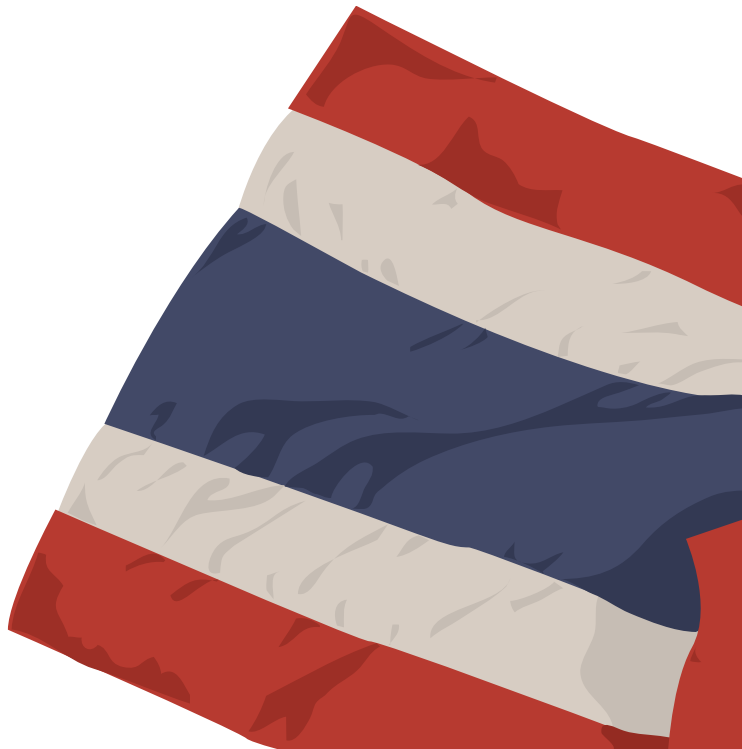
กำหนดการ	เรื่อง	หมายเหตุ
		• กำหนดการในช่วงต่อไป • ๑๑-๑๘ เม.ย.๕๐ เปิดให้สามารถเสนอข้อคิดเห็นเพิ่มเติมได้ • ๑๗-๑๘ เม.ย.๕๐ สสร.จะประชุมพิจารณารอบสุดท้ายก็จัดพิมพ์ร่างรัฐธรรมนูญ ร่างแรก • ๑๙-๒๖ เม.ย.๕๐ จัดพิมพ์ร่างแรก • ๒๖ เม.ย.๕๐ เริ่มเผยแพร่สู่ประชาชน • เดือน พ.ค.๕๐ ประณัติติและชี้แจง
๒๕-๒๖ เม.ย. ๕๐	• เวทีการสร้างความตระหนักในรัฐธรรมนูญและการวางยุทธศาสตร์การขับเคลื่อน/ผลักดันรัฐธรรมนูญ” โดยสมาคมพิการทุกประเภทแห่งประเทศไทย และภาคีเครือข่ายคนพิการจากภูมิภาคต่างๆ เข้าร่วม เมื่อวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๐ ณ รัฐสภา และเมื่อวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๐ ณ รัฐสภาและสภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย	• วันที่ ๒๕ เมษายน ๕๐ ณ หน้ารัฐสภา • การทำความเข้าใจกับ มาตรา ๓๐ และ มาตรา ๕๓ และระดมความคิดเห็นต่อมาตราดังกล่าว โดยมีผู้ร่วมจาก สมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนูญ และ สมาเศรษฐิกิจและสังคมแห่งชาติ เข้าร่วมเวทีแสดงความคิดเห็น • วันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๐ ณ หน้ารัฐสภาและสภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย • จัดวางยุทธศาสตร์การขับเคลื่อน/ผลักดันรัฐธรรมนูญที่เกี่ยวข้องกับคนพิการ ซึ่งขณะนี้ได้มีแผนดำเนินงานร่วมร่างรัฐธรรมนูญ โดยคณะทำงานร่วมร่างรัฐธรรมนูญ สมาคนพิการทุกประเภทแห่งประเทศไทย

กำหนดการ	เรื่อง	หมายเหตุ
๒๒ มี.ค. - ๙ เม.ย.๕๐	• จัดเวทีการมีส่วนร่วมต่อร่างรัฐธรรมนูญใหม่...ชีวิตใหม่ของคนพิการ” ของเครือข่ายคนพิการ • สภาคนพิการทุกประเภทแห่งประเทศไทย - ระดับชาติ จัดวันที่ ๒๒-๒๓ มีนาคม ๒๕๕๐ ณ โรงแรมเดอะเล็คกาซี จังหวัดนนทบุรี - ภาคใต้ จัดวันที่ ๒๙-๓๐ มีนาคม ๒๕๕๐ ณ บ่อโพธิ์รีสอร์ท จังหวัดนครศรีธรรมราช - ภาคเหนือ จัดวันที่ ๒๖-๒๗ มีนาคม ๒๕๕๐ ณ โรงแรมฟรายเดย์ จังหวัดอุดรธานี - ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จัดวันที่ ๒๔-๒๕ มีนาคม ๒๕๕๐ ณ โรงแรมโคราช จ.นครราชสีมา • สมาคมคนพิการทางการเคลื่อนไหวสากล จัดวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๐ ณ โรงแรมเอเชียแอร์พอร์ท จังหวัดปทุมธานี • สมาคมคนหูหนวกแห่งประเทศไทย จัดวันที่ ๒๔-๒๕ มีนาคม ๒๕๕๐ ณ โรงแรมปรีซ์พาลเซอ กรุงเทพมหานคร	• ระหว่างการจัดเวทีการมีส่วนร่วมต่อร่างรัฐธรรมนูญใหม่...ชีวิตใหม่ของคนพิการนั้น ทาง สสส. ได้จัดทีมประสานงานสื่อมวลชน เพื่อสื่อสารสู่สังคมวงกว้าง

กำหนดการ	เรื่อง	หมายเหตุ
	• สมาคมเพื่อบุคคลปัญญาอ่อนแห่งประเทศไทย จัดวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๐ ณ สถาบันราชานุกูล • มูลนิธิพระมหาไถ่เพื่อการพัฒนาคนพิการ จัดวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๐ ณ ศูนย์จัดงานคนพิการพระมหาไถ่ พัทยา • สมัชชาคนพิการเพื่อการแก้ไขรัฐธรรมนูญ จัดวันที่ ๒๓-๒๔ มีนาคม ๒๕๕๐ ณ โรงแรมบุษราคัม ขอนแก่น • สมาคมคนพิการจังหวัดนนทบุรี จัดวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๐ ณ โรงแรมริชมอนด์ • สมาคมคนพิการแห่งประเทศไทย จัดวันที่ ๘-๙ เมษายน ๒๕๕๐ ณ โรงแรมปทุมวันเพลส จังหวัดปทุมธานี • สมาคมคนพิการจังหวัดกาญจนบุรี จัดวันที่ ๒๕-๒๖ มีนาคม ๒๕๕๐ ณ โรงแรมริเวอร์แคว จังหวัดกาญจนบุรี • สมาคมคนพิการจังหวัดนครปฐม จัดวันที่ ๓๐-๓๑ มีนาคม ๒๕๕๐ ณ โรงแรมริเวอร์แคว จังหวัดนครปฐม • สมาคมเพื่อผู้บกพร่องทางจิต จัดวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๐ ณ โรงแรมริชมอนด์ จังหวัดนนทบุรี	

ข่าววงใน...
อมธ.คนพิการ ทำอะไรกันอยู่

ภารกิจเพื่อคนพิการในสภา

โดย วัลลภ ตังคณานุรักษ์

นับเป็นความโชคดีของ “สภานิติบัญญัติแห่งชาติ” ที่ได้คนพิการมากคุณภาพเช่น “ศ.วิริยะ นามศิริพงษ์พันธุ์” เข้ามาเป็นหนึ่งในสมาชิกสภา เพราะตลอดเวลาของการทำหน้าที่ในสภา อาจารย์ได้มีส่วนผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหลายสิ่งหลายอย่างขึ้นในสภา ได้แก่

หนึ่ง...กำหนดให้งานเพื่อ “คนพิการ” ปรากฏได้อย่างชัดเจนในชื่อและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการธิการ คือ “คณะกรรมการธิการกิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการและความมั่นคงของมนุษย์” ซึ่งแต่เดิมนั้นคำ ๆ นี้ไม่เคยถูกระบุไว้ในคณะกรรมการฯ ใด ๆ ทั้งในส่วนของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา อีกทั้งได้เสนอให้มี “คณะอนุกรรมการด้านคนพิการ” เกิดขึ้นเป็นครั้งแรกในสภา และอาจารย์ยอมรับเป็นประธานด้านนี้ให้ และเชิญชวนบรรดาผู้แทนที่เป็นคนพิการจำนวนหลายคนให้เข้ามาอยู่ร่วมในคณะอนุกรรมการฯ ชุดนี้

สอง....เสนอให้บัญญัติเรื่อง “ผู้แทนองค์กรด้านคนพิการ” ไว้ในข้อบังคับของสภาว่า หากมีกฎหมายใดที่เกี่ยวข้องกับคนพิการและผ่านขั้นตอนการรับหลักการแล้ว หากมีการตั้งคณะกรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณาในรายละเอียดของกฎหมายแล้ว ในคณะกรรมการวิสามัญที่ตั้งขึ้น จะต้อง มีผู้แทนจากองค์กรคนพิการเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการฯ ไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนทั้งหมด

สาม....เสนอกฎหมายเพื่อยกเลิกกฎเกณฑ์ที่เคยห้ามและจำกัดสิทธิคนพิการไว้ โดยอาจารย์ได้ใช้ความรู้และประสบการณ์ที่จบกฎหมาย และสอนกฎหมายในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ยกกฎหมายรวม ๑๐ ฉบับที่ห้ามและจำกัดสิทธิคนพิการเสนอเข้าสู่การพิจารณาของสภาเพื่อยกเลิกข้อจำกัดเหล่านั้นออกไป ขณะนี้กำลังอยู่ในขั้นตอนการพิจารณาของสภา

สี่...ติดตามกำกับกับการบังคับใช้กฎหมายให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ ทั้งในเรื่องสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการ เช่น ทางลาด ที่จอดรถ ลิฟต์ ห้องน้ำ ซึ่งกฎหมายได้บัญญัติให้หน่วยงานต่าง ๆ โดยเฉพาะส่วนราชการจัดทำขึ้นเพื่ออำนวยความสะดวกแก่คนพิการ แต่พบว่าหน่วยงานมากมายเลยที่จะปฏิบัติตามกฎหมาย ไม่เว้นแม้แต่รัฐสภา (มีเพียงอาคารสองของรัฐสภาเท่านั้นที่เพิ่งดำเนินการเสร็จสิ้นลงเมื่อเดือนที่ผ่านมา) สำหรับสถานที่อื่น ๆ นั้น ขณะนี้อาจารย์ได้นำเข้าสู่การพิจารณาในคณะกรรมการ และเตรียมวางแผนกำกับติดตามตรวจสอบให้มีการปฏิบัติขึ้นให้ได้

นอกจากตัวอย่างทั้งสี่ประการนี้แล้ว หากท่านใดได้ติดตามการประชุมของรัฐสภาที่ถ่ายทอดสดเป็นประจำผ่านคลื่นวิทยุรัฐสภา เอฟเอ็ม ๘๗.๕ ตลอดเวลาแล้ว จะพบว่าอาจารย์จะใช้เวทีแห่งนี้ เสนอญัตติเพื่อให้สภาได้ร่วมกันพิจารณาเรื่องที่เกี่ยวข้องกับคนพิการ หรือมีการตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีที่รับผิดชอบว่าได้ดำเนินการเพื่อคนพิการไปมากน้อยเพียงใด สิ่งเหล่านี้ได้พิสูจน์ให้เห็นอย่างชัดเจนถึงความสามารถ และความรับผิดชอบต่อคนพิการคนหนึ่งได้รังสรรค์ไว้ในเวทีรัฐสภา

เมื่อภาพชัดเจนเช่นนี้แล้ว โฉนรัฐธรรมนูญไม่เร่งรีบบัญญัติไว้ว่า หากการได้มาซึ่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในระบบบัญชีรายชื่อหรือสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการแต่งตั้ง หรือสรรหานั้น หากจำเป็นต้องมีสมาชิกลักษณะเช่นนี้แล้ว จะต้องให้คนพิการเป็นส่วนหนึ่งในนั้นด้วย...น่าจะยินดีไม่น้อย

(เติลินิวส์ออนไลน์ ๕ เม.ย. ๒๕๕๐)

อนุสัญญาระหว่างประเทศ ว่าด้วยสิทธิของคนพิการ

ในการประชุมสหประชาชาติ (ยูเอ็น) เมื่อวันศุกร์ ที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๐ มีผู้แทนจาก ๘๑ ประเทศ ได้ร่วมลงนามในอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิของคนพิการ โดยประเทศไทยได้ร่วมลงนามด้วย ทั้งนี้ มีประเทศจาไมก้า เป็นเพียงประเทศเดียวที่ได้ลงสัตยาบันแล้ว ดังนั้น จึงต้องรอการลงสัตยาบันของอีก ๑๙ ประเทศ จึงจะสามารถประกาศใช้อนุสัญญาฯ ดังกล่าว.....คณะอนุกรรมการด้านผู้พิการได้ติดตามและสนับสนุนเรื่องนี้อย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการสนับสนุนให้ประเทศไทยลงสัตยาบันโดยเร็ว

ร่าง พระราชบัญญัติส่งเสริม และพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ.....

คณะอนุกรรมการด้านผู้พิการได้ใช้เวลาในช่วงมีนาคม - เมษายน ๒๕๕๐ จัดการประชุมทุกสัปดาห์เพื่อดำเนินการจัดทำ ร่าง พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ..... ซึ่งได้จัดทำร่างแรกเสร็จแล้ว เมื่อวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๕๐ จึงได้เชิญผู้แทนคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักส่งเสริมและพิทักษ์คนพิการ สำนักงานประกันสังคม กระทรวงแรงงาน และกรมสรรพากรร่วมประชุมพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมฯ ทั้งนี้คณะอนุกรรมการด้านผู้พิการได้นำประเด็นที่เสนอแนะโดยผู้แทนหน่วยงานดังกล่าวไปพิจารณา และได้เสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติแล้ว

ตามติด....สิทธิคนพิการ ชวนไปคุยกับ ผอ.สุนีย์ สายสุพัฒน์ผล

ผอ.สำนักส่งเสริมและพิทักษ์คนพิการ
กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ว่าด้วยเรื่อง อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิของคนพิการ

การประชุมสหประชาชาติ (ยูเอ็น) ซึ่งเปิดฉากเมื่อวันศุกร์ (๓๐ มี.ค.) ผู้แทนจาก ๘๐ ประเทศและสหภาพยุโรป (อียู) ร่วมลงนามในอนุสัญญาปกป้องสิทธิผู้พิการกว่า ๖๕๐ ล้านคนทั่วโลก ขณะที่จากรายการประกาศให้สัตยาบันในอนุสัญญาดังกล่าวด้วย จึงทำให้เหลือประเทศอีก ๑๙ ประเทศที่จะต้องให้สัตยาบันก่อนอนุสัญญาดังกล่าวจะมีผลบังคับใช้ ขณะที่หลายฝ่ายเรียกร้องให้มีการให้สัตยาบันโดยเร็ว

นางหลุยส์ อาร์นุร์ ข้าหลวงใหญ่ด้านสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ แถลงว่าการลงนามดังกล่าวเป็นการแสดงพลังสนับสนุนเครื่องมือปกป้องสิทธิมนุษยชน และยังเป็นการสร้างสถิติในการลงนามในอนุสัญญาเท่าที่เคยมีมาของยูเอ็น อนุสัญญาดังกล่าวมีเนื้อหาเกี่ยวกับการแบ่งแยกและกีดกันผู้พิการทั้งทางร่างกายและจิตใจ ในด้านการศึกษา งาน และชีวิตประจำวัน รวมถึงต้องการให้ประเทศต่างๆ รับประกันเสรีภาพของผู้พิการ จากการแสวงหาผลประโยชน์และการทารุณกรรมต่างๆ ตลอดจนปกป้องสิทธิที่มีอยู่ เช่น การลงมติในเรื่องสิทธิของผู้พิการด้านสายตา และผู้พิการที่ต้องนั่งรถเข็นในการเข้าถึงอาคารต่างๆ

นอกจากนี้ อนุสัญญาดังกล่าวยังรับประกันว่า ผู้พิการมีสิทธิในการใช้ชีวิตเท่าเทียมกับผู้ที่มีร่างกายสมบูรณ์ รวมถึงต้องการให้ประเทศต่างๆ ห้ามการแบ่งแยกและรับประกันให้มีการคุ้มครองทางกฎหมายอย่างเท่าเทียม ประเทศต่างๆ ยังต้องรับรองสิทธิของผู้พิการในการเป็นเจ้าของทรัพย์สินและการรับมรดก รวมถึงการควบคุมกิจการด้านการเงิน และการมีความเป็นส่วนตัวในชีวิต สมัชชาใหญ่ยูเอ็นมีมติเป็นเอกฉันท์รับหลักการอนุสัญญาดังกล่าวซึ่งมีความยาว ๓๒ หน้าเมื่อเดือนธันวาคม ปีที่แล้ว เป็นการยุติการรณรงค์ที่นำโดยกลุ่มเคลื่อนไหวด้านสิทธิผู้พิการ รวมถึงรัฐบาลของนิวซีแลนด์ เอกวาดอร์ และเม็กซิโก ข้อมูลล่าสุดของยูเอ็น ระบุว่าประชากร ๖๕๐ ล้านคน หรือ ๑๐% ของประชากรโลกเป็นผู้พิการ และมีจำนวนเพิ่มขึ้นตามจำนวนประชากรโลก ขณะที่ผู้พิการ ๘๐% อาศัยอยู่ในประเทศกำลังพัฒนา และส่วนมากมีฐานะยากจน

ที่มาของข่าว: กรุงเทพธุรกิจออนไลน์ ๑ เม.ย. ๒๕๕๐

ชวนไปคุยกับ... ผอ.สุนีย์ สายสุพรรณผล

ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมและพิทักษ์คนพิการ

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ว่าด้วยเรื่อง อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิของคนพิการ

ผู้สัมภาษณ์ : อยากทราบว่าอนุสัญญาระหว่างประเทศนี้มีความเป็นมาอย่างไรคะ?

ผอ.สุนีย์ : เอ่อ...คงต้องร่ายกันยาวเลยนะคะ เรื่องมันยาว (หัวเราะ) ครั้งแรกที่เขาประกาศในปี ๒๕๒๔ เป็นปีคนพิการสากล องค์การสหประชาชาติก็เชิญชวนหลายประเทศสมัครให้เกิดการเปลี่ยนแปลง เปลี่ยนจากการสงเคราะห์มาเป็นการพัฒนาคนพิการ หลังจากกำหนดปีคนพิการสากลแล้ว เขาก็มากำหนดเป็นแผนปฏิบัติการโลกขึ้นมาเมื่อปี ๒๕๒๖ เป็นทศวรรษคนพิการ ๒๕๒๖-๒๕๓๕ อันนี้คือจุดเริ่มต้น หลังจากนั้นกำหนดทศวรรษคนพิการสากล ๑๐ ปี ๒๕๒๖-๒๕๓๕ ในช่วงนี้จะมีแผนปฏิบัติการโลกขึ้นมาเป็นแนวทางให้แต่ละประเทศปฏิบัติ ประเทศที่เขาพัฒนาแล้วหรือผ่านประสบการณ์มาแล้ว ก็มาช่วยกันวางแนวทางให้ประเทศอื่นๆ ใช้เป็นแนวทาง แล้วไปปรับให้เข้ากับวัฒนธรรมของประเทศตน แต่ก็ค่อนข้างเจียบอีกเพราะคนจะรู้สึกว่ามันไกลตัว ประเทศที่จะเอาไปใช้ก็ไม่ค่อยมี ของเราก็พยายามจะแปล แต่กว่าจะแปลได้ก็เกือบครึ่งทศวรรษแล้วมั้ง หลังจากหมดทศวรรษนั้น ทศวรรษคนพิการสากล ๑๐ ปี ก็มาทำเรื่อง standard rule เขาก็ดูแล้วว่ามีแผน ๑๐ ปีมันก็ยังไม่ค่อยจะไปไหน หลายๆ ประเทศก็คิดว่ามันไกลตัว แล้วอีกอย่างก็ขึ้นอยู่กับรัฐบาลของแต่ละประเทศ คือคนส่วนใหญ่ในแต่ละประเทศ เรื่องของคนพิการเหมือนกับเรื่องไกลตัว เขาเน้นเรื่องปากท้องเป็นหลัก ก็จะมีแค่กลุ่มเล็ก ๆ ที่ต่อสู้กันอยู่ เล็กมากอย่างของไทยก็จะมีแกนนำแค่มือกี่คนที่สนใจเรื่องนี้ พอหมดทศวรรษที่ ๑ ก็มาต่อด้วยปีคนพิการแห่งเอเชียแปซิฟิก ทางเอเชียแปซิฟิกก็เริ่มต้นตัว ก็มีความพยายามรวมตัวกัน แล้วแลกเปลี่ยนกัน พอหมดทศวรรษ คนพิการ

สากลไปแล้ว ก็ยังไม่ถึงไหน แต่บางประเทศเขาอาจจะไปไกลถ้าทรัพยากรเขาพร้อม เกาหลี สิงคโปร์ แล้วเราจะทำอะไรให้ประเทศในเอเชียขับเคลื่อน ก็กำหนดเป็นทศวรรษคนพิการแห่งเอเชียแปซิฟิก ก็รับช่วงกันมาเรื่อยๆ แต่แนวทางจะยึดแนวทางของทศวรรษแรก แผนปฏิบัติการโลกก็เอามาปรับใช้ พอหมดแผนทศวรรษคนพิการแห่งเอเชียแปซิฟิก ช่วงที่ ๑ คือปี ๒๕๓๖-๒๕๔๕ ก็เหมือนไทยนี้แหละ คือเคลื่อนไหวเป็นกลุ่มเล็กแต่ก็ผลักดันได้หลายเรื่อง แล้วก็ทางองค์กรคนพิการบ้านเราเข้มแข็ง ก็พยายามกำหนดยุทธศาสตร์ผลักดันเรื่องนี้ ก็ค่อนข้างชัดเจน มีเรื่องของกฎหมายออกมา เรื่องของการศึกษาก็ค่อนข้างชัดเจน มีการศึกษาเพื่อคนพิการ มีการเรียนร่วม มีการศึกษาตามอัธยาศัย มีการจัดสวัสดิการด้านการศึกษาให้กับคนพิการ อะไรอย่างนี้มันค่อนข้างเห็นชัดมาก พอหมดทศวรรษที่ ๑ แห่งเอเชีย (ของทศวรรษโลกห่วยไปแล้ว) ทศวรรษที่ ๑ ของเอเชีย ปี ๒๕๓๖-๒๕๔๕ ก็จบไปแล้ว ทศวรรษที่ ๒ ก็มากำหนดอีก เพราะยังไม่เคลื่อนตามที่ใจอยากได้ ก็มากำหนดต่อ หลายๆ ประเทศก็มาประชุมกันตกลงเราจะกำหนดเป็นทศวรรษที่ ๒ ของภูมิภาคเอเชียคือ ปี ๒๕๔๖-๒๕๕๕ ช่วงนี้ก็ในช่วงทศวรรษที่ ๒ อันนี้เป็นการเชื่อมโยงให้เห็นการขับเคลื่อนระดับโลก ลงมาเป็นระดับประเทศ จะมีแผนระดับโลก ลงมาเป็นแผนเอเชียแปซิฟิก ลงมาเป็นแผนในประเทศ ตอนนี้นะหลาย ๆ ประเทศคงเหมือนบ้านเราในช่วงแรกๆ จะมองว่าประเทศเราไปยุ่งอะไรกับเค้า เพราะฉะนั้นจะไม่เห็นการเชื่อมโยง จริงๆ มีหลายข้อ ไม่ว่าจะเป็นแผนปฏิบัติการโลก มีกฎหมายที่เรียกว่า standard rule ซึ่งก็พยายามให้เป็นการบังคับ ตอนแรกแผนไหนใครทำก็ได้ไม่ทำก็ได้ พออันที่ ๒ จากแผนโลกจบไปแล้ว ก็มาพยายามว่าทำยังไงให้บังคับได้ ก็มาเป็น standard rule แต่ละประเทศนำไปปฏิบัติ แต่มันก็ยังไม่ใช่กฎหมาย มันยังใช้บังคับไม่ได้อยู่ดี ก็ประเทศไหนอยากทำ สนใจก็ดึงไปทำ ของเราพอลงมาในภูมิภาคเอเชีย ก็ทศวรรษที่ ๑ ทศวรรษที่ ๒ คือในเรื่องการบังคับไม่มี แต่จะเน้นในเรื่องขอความร่วมมือระหว่างประเทศซะมากกว่า มีอะไรเราช่วยกัน มาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันว่า เราจะพัฒนาคนพิการไปในทิศทางไหน จะมีกลยุทธ์ หรือจะพึ่งพากันอย่างไรในช่วงของการขับเคลื่อนของแต่ละประเทศ ก็ขับไปเรื่อย ๆ ในขณะเดียวกันก็จะมียุทธศาสตร์ของคน

พิการซึ่งเกิดขึ้นมาเป็นองค์กรระดับโลก ซึ่งเกิดขึ้นมาหลังปีคนพิการสากลแล้ว ก็มีเป็นองค์กรคนพิการสากลระดับโลก คือจากหลาย ๆ ภูมิภาคมารวมตัวกัน เขาก็มองว่าการใช้พลังกลุ่มมันจะขับเคลื่อนอะไรต่อมิอะไรได้เร็ว ก็มีการรวมตัวกันระดับโลก เขาเรียกว่า DPI ในส่วนประเทศของเราที่สมาคมพิการนั้นแหละ

จากองค์กรคนพิการโลกก็ลงมาเป็นองค์กรคนพิการแปซิฟิก แล้วก็ลงมาในระดับประเทศ ก็คือ DPI ไทยแลนด์ คือสมาคมพิการแห่งประเทศไทย จากตรงนั้นก็พยายามเชื่อมโยงกัน แต่ว่าการทำงานในระดับเอเชียเขาก็พยายามผูกกันอยู่ ดูว่าในแต่ละประเทศมีปัญหาอะไร จะช่วยกันยังไง โดยเฉพาะ DPI ของแต่ละประเทศก็จะเป็นแกนของประเทศนั้นๆ เราก็จะมีสมาคมพิการ ซึ่งเกิดปี ๒๕๒๖ อ.ณรงค์ก็จะเอาแนวคิด DPI โลก เอาแนวคิดนั้นมา ในแนวคิดนั้นก็คือ พยายามให้แต่ละประเทศก่อตั้งตรงนั้นให้ได้ เพื่อที่จะเป็นศูนย์รวมเป็นตัวขับเคลื่อน ผลักดันระดับนโยบายลงไปถึงระดับปฏิบัติ แต่ละประเทศพยายามสร้างตรงนี้ขึ้นมา ถือว่าเป็นองค์กรของคนพิการแท้ ๆ บริหารโดยคนพิการ ทำงานโดยคนพิการ ทางงบประมาณก็หาตัวเอง เพราะเดิมทีภาครัฐทำ รัฐมักจะทำคนพิการ เพราะฉะนั้นเขาทำตรงนี้ขึ้นมาเพื่อเสนอต่อรัฐบาล ว่าเขาต้องการอะไร ทางบ้านเราก็ค่อนข้างจะไปได้ดี คนพิการก็พัฒนาขึ้นมาตามลำดับ พอมาถึงปัจจุบันนี้ก็เรียกว่าสมาคมพิการ ก็จะตามผู้นำ กลุ่มๆ ตอนๆ ขึ้นๆ ลงๆ ก็แล้วแต่ผู้นำแข็งหรือเปล่า อย่างอาจารย์วิริยะความที่ท่านเป็นอาจารย์ด้วย เป็นแกนนำด้วย มีความจริงใจ ความตั้งใจ ดังนั้นยุคไหนที่มีผู้นำเก่งๆ ก็ดี จะแข็ง นี่เรียกว่าเป็นองค์กรระดับประเทศ คราวนี้มาพูดเรื่องการผลักดัน ไม่ว่าจะเป็นด้านสวัสดิการหรือโอกาสต่าง ๆ บ้านเราเรียกว่าไปได้เร็วถ้าเทียบกับประเทศอื่น ๆ ในภูมิภาคก็ค่อนข้างดี แต่ก็ยังมีอีกหลายประเทศที่ไม่ค่อยเคลื่อนไหว ทางรัฐบาลยังไม่เห็นความสำคัญ แต่จะบอกว่ายังไม่เห็นความสำคัญไม่ได้ เพราะหลายประเทศรัฐบาลยากจน เพราะฉะนั้นการที่จะเอาเงินมาทุ่มตรงนี้ มันก็ค่อนข้างจะเป็นไปได้ยาก แต่ถ้ามองในภาพรวมองค์กรคนพิการ เขาก็มองในด้านสิทธิมนุษยชนว่าคนพิการก็คือมนุษย์คนหนึ่ง ควรจะได้รับการคุ้มครองสิทธิ จากตรงนั้น แนวคิดอันนี้ก็เริ่มจากประเทศเม็กซิโก เสนอตัวร่างอนุสัญญาขึ้นไป ว่าเรามีแผนแล้ว แผนปฏิบัติการก็มีแล้ว กฎมาตรฐานก็มีแล้ว แต่มันก็ไม่ค่อย

เคลื่อนไหวไหว เขาก็คิดว่าต้องใช้วิธีบังคับ เพราะมันล่องลอยมาตั้งแต่ปี ๒๕๒๖ ทศวรรษที่ ๒ ก็ใกล้จะหมดลงแล้ว ๒๐ ปีจะผ่านไปแล้ว ต้องใช้มาตรการบังคับ เม็กซิโกเขาก็เลยเสนออนุสัญญาตัวนี้ขึ้นมาเพื่อจะให้เป็นกฎหมายระหว่างประเทศ และใช้บังคับประเทศต่าง ๆ แต่ละประเทศต้องไปกำหนดอะไรที่ให้สิทธิกับคนพิการขึ้นมา อันนี้ก็คือที่มาที่ไป มันก็เริ่มจากตรงนั้น พอเสนอขึ้นไป ทาง UN มีการประชุมกันทางกรรมการหลาย ๆ คนก็เห็นด้วย ก็ตั้งเป็นคณะกรรมการ และมีการร่างเป็นเรื่องเป็นราว โดยใช้แนวทางของประเทศเม็กซิโก

ผู้สัมภาษณ์ : ประเด็นสำคัญของอนุสัญญานี้คืออะไรคะ

ผอ.สุนีย์ : การไม่เลือกปฏิบัติและทัศนคติซึ่งเป็นเรื่องยาก มาตรการใดๆ ก็แล้วแต่ที่แต่ละประเทศทำขึ้นมาเพื่อที่จะให้คนพิการเข้าถึงสิทธิ ไม่ว่าจะเป็นบริการพิเศษหรืออะไรก็แล้วแต่ บางที่เราจัดบริการนี้ คนทั่วไปก็มองว่าเรื่องอะไรไปให้สิทธิคนพิการ เพราะฉะนั้นในกฎหมายก็จะบอกว่า ไม่ว่าจะเป็นบริการหรือกิจกรรมอะไรที่จัดขึ้น เพื่อให้คนพิการเขาได้มีโอกาสตรงนั้น ไม่ถือว่าเป็นการเลือกปฏิบัติ ซึ่งมันก็มีหลายๆประเด็น ซึ่งมันก็เหมือนกฎหมายเรา จะไม่หนีในเรื่องสิทธิมนุษยชน ตั้งแต่การฟื้นฟู การแพทย์ การศึกษา อาชีพ มันจะรวมหมดเลย มันจะย่อยลงไป และแยกออกมาและน่าสนใจเป็นพิเศษคือเป็นเรื่องของสตรีพิการหรือเด็กพิการได้รับการเลือกปฏิบัติที่หลากหลาย และรัฐบาลจะต้องดำเนินการมาตรการเพื่อรับรองว่าเด็กหญิงและสตรีพิการจะได้รับสิทธิและเสรีภาพขั้นพื้นฐานอย่างเต็มที่ รัฐจะต้องดำเนินการมาตรการที่เหมาะสม

ผู้สัมภาษณ์ : อนุสัญญานี้ในส่วนของภาครัฐมีการตื่นตัวกันมากน้อยแค่ไหน

ผอ.สุนีย์ : อันนี้มันเพิ่งออก ในช่วงแรกที่มีการร่างของไทยเราก็มีอาจารย์มณฑียร บุญตัน นายกสมาคมคนตาบอดแห่งประเทศไทย ไปร่วมร่าง ซึ่งอาจารย์มีความลึกซึ้งในเรื่องนี้มากและองค์กรของคนพิการเองก็ตื่นตัวในเรื่องนี้ ยิ่งไงเราก็ต้องเข้าไปมีบทบาทให้ได้ว่กันเถอะ อาจารย์มณฑียรไปประชุมก็นำเสนอได้ดีและหลายๆประเทศก็ชื่นชม โดยเฉพาะในองค์กรของคนพิการ ช่วงแรกๆที่ไปจะไม่มีตัวแทนของ

คนพิการที่เป็นคนพิการ มีแต่ข้าราชการไป พอเขาเห็นประเทศไทยมีคนพิการไปเป็นตัวแทนองค์กรคนพิการ และเป็นตัวแทนของประเทศด้วย เขาก็ชื่นชม เขาก็ทิ้งที่เราให้ออกาส จากนั้นหลายประเทศก็จะส่งคนพิการไปประกอบตัวแทนของประเทศเขาไปร่วมประชุมด้วย มันก็ดีตรงที่เห็นภาพรวมทั้งหมด และก็ในส่วนของเราตั้งแต่เริ่มประชุมมา เราก็ประชุมกันมาโดยตลอด หลังจากประชุมแล้ว ในแต่ละครั้งก็จะสรุปออกมา แล้วก็จะมีการบินให้แต่ละประเทศไปคิดกันมาว่าตรงนี้นั้นควรเป็นอย่างไร แล้วครั้งหน้าก็มาบอกกันว่าจะเอาอย่างไร เวลาเขาประชุมกัน เขาก็จะทำรายงานการประชุมส่งให้แต่ละประเทศ เขาก็จะมีลามาช่วยเรื่องภาษา เขาก็จะดูให้ว่ามีประเด็นอะไรบ้าง เขาก็เชิญพวกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแล้วก็มาช่วยกันคิด ว่าเรื่องนี้จุดยืนของไทยจะเป็นอย่างไร ยกตัวอย่าง เรื่องสตรี การบ้านก็คือให้ไปคิดมา หลาย ๆ ประเทศโดยเฉพาะประเทศที่พัฒนาแล้วอย่างอเมริกา เขาก็จะถามว่า ทำไมต้องไปแยกย่อยเป็นสตรีพิการ เด็กพิการ ภาพรวมมันก็คนพิการเหมือนกันนั่นแหละ คือมีความไม่เห็นด้วย บางประเทศบอกว่ามันยับยั้งไป ทำไมต้องแยกให้มันมีหลายมาตรา ซึ่งประเทศที่กำลังพัฒนา หรือพัฒนาน้อยเขาก็อยากให้แยกให้ใสตรงนี้ไว้ ในประเทศเหล่านี้เขาเห็นว่า ไม่ว่าจะเป็นสตรีหรือเด็กก็ยังขาดโอกาสอยู่ ควรกำหนดตรงนี้ไว้ให้ชัด พอมันกำหนดไว้ในกฎหมายระหว่างประเทศ มันก็บังคับกันทุกประเทศ ทุกประเทศต้องมาศึกษา ถ้ามันมีเรื่องสตรีก็เจาะเข้าไปใช้อ้างได้เวลาตั้งงบประมาณในเรื่องสตรีพิการ เด็กพิการ ประธานก็จะถามว่า ยุโรป อเมริกาเห็นว่าไม่ควรแยกทางเอเชีย แอฟริกาพวกกลุ่มกำลังพัฒนาเห็นว่าควรแยก เราก็มาประชุมกันว่าประเทศไทยเราจะเอาอย่างไร แยกหรือไม่แยก กรรมการก็เห็นว่าควรที่จะแยก บ้านเราสตรีธรรมดาก็แยกอยู่แล้ว พอสตรีพิการยิ่งด้อยลงไปอีก จุดยืนคือแยก เราก็จะมีการประชุมกันอย่างนี้มาโดยตลอด เวลาเขาถามมาว่าประเทศของคุณจะเอาอย่างไร

ผู้สัมภาษณ์ : แล้วตอนนี้สถานะของอนุสัญญานี้อยู่ในขั้นตอนไหนคะและจะดำเนินต่อไปอย่างไรคะ?

ผอ.สุนีย์ : หลังจาก UN รับรองอนุสัญญานี้แล้ว เขาก็ให้แต่ละประเทศลงนามรับรอง ซึ่งเราก็ลงไปเรียบร้อยแล้ว

ผู้สัมภาษณ์ : ตอนนี้มีประเทศที่ลงนามเยอะแล้วหรือยังคะ?

ผอ.สุนีย์ : หลายประเทศมากค่ะ (ยิ้ม) คือลงนามมี ๒ ช่วง ช่วงแรกลงนามรับรองเฉย ๆ คือยอมรับอนุสัญญาฉบับนี้ แล้วก็ยังมีช่วงที่ ๒ คือลงนามเป็นพันธะสัญญาเลย ว่าฉันลงนามแล้วฉันจะปฏิบัติ คราวนี้วิธีปฏิบัติหลาย ๆ ประเทศไม่เหมือนกัน แต่โดยหลักปฏิบัติหลายประเทศบอกว่า หลังจากลงนามรับรองอนุสัญญาเราก็ต้องไปตรวจดูกฎหมายในประเทศว่ามีฉบับไหนที่มันขัดกันหรือไม่ ถ้ามีกฎหมายที่ขัดกับอนุสัญญาฉบับนี้ ประเทศนั้น ๆ ก็ต้องไปแก้ก่อน เพื่อไม่ให้เป็นการเลือกปฏิบัติ คือไปแก้ให้เรียบร้อย อันนี้คือวิธีปฏิบัติ แต่บางประเทศบอกลงนามไปก่อนแล้วค่อยไปแก้กฎหมายทีหลัง วิธีปฏิบัติแต่ละประเทศไม่เหมือนกัน แต่บ้านเราเช็คตรวจกฎหมายในประเทศ แล้วถึงจะลงนาม ตอนนี้เราลงนามแค่รับรองอนุสัญญา แต่ยังไม่ได้อำนาจเข้าไปผูกพันกับอนุสัญญา คือหลังจากที่เราลงนามแล้วเราก็ต้องตามเช็คว่าจะอะไรของเรามันขัดหรือเปล่า เราจะประมาณเราได้เหมือนกับกฎหมายแรงงานที่บอกว่าห้ามใช้แรงงานเด็ก ถ้าประเทศไหนใช้อยู่เขาก็จะบอยคอต

ผู้สัมภาษณ์ : แล้วอนุสัญญานี้มีผลกระทบกับกฎหมายของเรามากน้อยแค่ไหนคะ?

ผอ.สุนีย์ : มันล่อไปในทิศทางเดียวกันอยู่แล้ว เพียงแต่ว่าจะทำอย่างไรให้มันเข้มข้นขึ้น พ.ร.บ.ปี ๒๕๒๔ ในช่วงแรกอาจจะเป็นไปในเรื่องของการทำงานค่อยๆเปลี่ยนทัศนคติก็ได้ กฎหมายจึงเป็นลักษณะส่งเสริมจูงใจให้คนมาเข้าใจคนพิการ แม้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการแพทย์ สมัยก่อนเราจะไม่มีแผนกเวชศาสตร์ฟื้นฟูอะไรพวกนี้ คนก็เริ่มเข้าใจกันมากขึ้น ในเรื่องของความพิการสามารถแก้ไขได้ ฟื้นฟูและพัฒนาได้ มันจะต้องมีบริการอะไรที่เพิ่มมากขึ้น เพื่อให้คนพิการเหล่านั้นได้รับการฟื้นฟู มันก็ต้องค่อยๆเป็นค่อยๆไปแล้วพอมาตอนนี้เราก็กำลังยกครั้งที่สอง ก็เข้มข้นขึ้นเรียกว่าบ้านเราไปทีละ Step ค่อนข้างชัด ฉบับที่สองตอนนี้อยู่ที่กฤษฎีกาออกจากกฤษฎีกาแล้วก็จะเข้าสภานิติบัญญัติ ๒ พ.ค.ถ้าผ่านตรงนั้นไปก็จะเข้ากรรมมาธิการ อีกไม่เท่าไร ก็จะคลอดออกมา ซึ่งตรงนั้น ก็จะพูดในเรื่องของการคุ้มครองมากขึ้น

ผู้สัมภาษณ์ : จากที่ผอ.ทำงานในแวดวงนี้มาอย่างต่อเนื่อง พอจะเห็นพัฒนาการของข้อกฎหมายบ้างมั๊ยคะว่ามีการปรับเปลี่ยนเพื่อให้คนพิการได้รับสิทธิประโยชน์มากขึ้นหรือไม่อย่างไร?

ผอ.สุนีย์ : มีเยอะนะคะ อาทิเรื่องนิยามของความพิการก็เปลี่ยนไปคะ คือเดิมในคำนิยาม ความพิการเราจะเน้นทางการแพทย์คืออวัยวะ ความไม่สมบูรณ์ของอวัยวะ นั่นคือความพิการ แต่พอมานับที่สอง จะเน้นที่ความสามารถนับแรกจะพูดมาตรงๆ เลยว่าคนพิการ หมายความว่า คนผิดปกติหรือบกพร่องทางร่างกาย สติปัญญา จิตใจ เอาความบกพร่องเป็นหลัก แต่พอมากฎหมายฉบับนี้บอกว่าคนพิการหมายถึง คนที่ความสามารถลดน้อยลงไปอันเนื่องจากความบกพร่อง

ผู้สัมภาษณ์ : การที่เขานำเรื่องของความสามารถมาพูดมากกว่าที่จะให้ความสำคัญกับความไม่สมบูรณ์ของอวัยวะนั้นจะครอบคลุมสิทธิและโอกาสมากกว่าเดิมอย่างไรคะ?

ผอ.สุนีย์ : มันจะกว้างกว่าเดิมคะ และจะเปิดโอกาสให้คนพิการมากกว่าเดิมแน่นอนคะ คนพิการบางคนที่มีความสามารถ แต่ก่อนใช้คำว่า Disable ตอนนี้คนพิการเขาบอกใช้อย่างนี้ไม่ได้ Disable คือคนที่ไม่มีความสามารถแต่จริงๆ เขามีความสามารถแต่ร่างกายเขาอาจจะขาดหายไปบางส่วน ไม่สมบูรณ์บางส่วน แต่จริงๆ ความสามารถเขาอาจจะมากกว่าคนทั่วไปด้วยซ้ำ อย่างเราก็ปกติแต่ถ้าเราไปอยู่กับคนหูหนวก แล้วเขาใช้ภาษามือ เราจะกลายเป็นคนพิการทันที ดังนั้นเขาจะเน้นว่าความพิการขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมสภาพแวดล้อมทำให้พิการ ก็ถือว่าผ่านมาทศวรรษหนึ่งแล้ว พ.ร.บ.เรออกปี ๒๕๓๔ ช่วงที่ผ่านมาหรือทศวรรษที่ผ่านมา มันก็มีวิวัฒนาการเยอะ คนพิการไม่มีแขนขาเราก็มีแขนเทียม ขาเทียม คือเรามี ส่วนต่อขึ้นมาแล้ว ทำให้เขาเหล่านั้น มีสภาพปกติ คนที่หูตึง พอใส่เครื่องช่วยฟังก็กลายเป็นคนปกติหรือเหมือนคนปกติ จะมาบอกว่าคนพิการนั้นไม่ได้อีกแล้ว ต้องมามองความสามารถเป็นหลักคะ (ยิ้ม)

ผู้สัมภาษณ์ : กฎหมายพยายามจะทำอะไรก็ได้ ที่ครอบคลุม หรือว่าสร้างสวัสดิการ-กับคนพิการมากที่สุด หลักใหญ่ใจความคืออย่างนี้ใช่ไหมคะ

ผอ.สุนีย์ : ใช่ค่ะ และที่สำคัญไปกว่านั้นคือสวัสดิการต้องเน้นในเรื่องของการพัฒนาศักยภาพเป็นหลัก ไม่ใช่การสงเคราะห์ การสงเคราะห์เช่นให้เครื่องอุปโภคบริโภค ไปแล้วก็จบ ไม่ใช่ แต่เขาต้องการมีชีวิตเหมือนคนทั่วไป คือเกิดมาก็ได้รับการดูแล เพียงแต่ว่าเขาพิการ พ่อแม่ต้องดูแล เขาต่างไปจากเด็กทั่วไปนิดหน่อย อาจจะต้องมีอะไรเข้ามาเสริมเข้ามาเพิ่มเติม ซึ่งตรงนั้นจะเป็นสิ่งที่ครอบครัวจัดให้ เมื่อโตขึ้นเขาก็ต้องไปโรงเรียนเหมือนเด็กทั่วไป ถ้าไปแล้วในร.ร.นั้นจำเป็นจะต้องจัดอุปกรณ์บางอย่างเป็นพิเศษก็ต้องจัดเพื่อให้เขาเหล่านั้นได้เรียนเหมือนเด็กทั่วไป อย่างนี้มันต้องเป็น STEP ค่ะ จนกระทั่งต้องมีกระบวนการว่า เขาเรียนจบแล้วเขาก็มีสิทธิเข้าไปทำงานที่ไหนก็ได้ แต่รัฐจะต้อง ทำอย่างไรให้เขานั่งทำงานอยู่ที่นั่นให้นานที่สุด ไม่ใช่ทำ ๒-๓ วันแล้วลาออก ทำไม่ได้ ปรับตัวไม่ได้ อุปกรณ์ไม่มีต้องลาออก นี่คือสิ่งที่รัฐต้องคิด

๑. ทำอย่างไรถึงจะได้งานทำ ซึ่งต้องตรงกับความรู้ความสามารถของเขาอย่างคนทั่วไป
๒. เขาทำงานแล้วทำอย่างไรให้เขานั่งอยู่ตรงนั้นให้นานที่สุด แล้วเป็นงานที่สอดคล้องกับความสามารถของเขา อาจจะต้องทำความเข้าใจกับเพื่อนร่วมงานใหม่ ทำความเข้าใจกับนายจ้างใหม่ จะต้องมียุทธศาสตร์อะไรเป็นพิเศษไหม คนตาบอดจำเป็นจะต้องมีคอมพิวเตอร์เป็นเสียงพูดให้เขาเป็นพิเศษไหม เรื่องพวกนี้รัฐจะต้องคิดเพื่อให้เขาใช้ชีวิตอย่างคนทั่วไป แม้ว่าจะเดิมบัจจียบางอย่างลงไปก็ต้องทำ ซึ่งตรงนี้ของเรายังขาดอยู่เยอะ การศึกษาของเรานี้ก็ไปได้ไกล เรื่องของบริการ อุปกรณ์การเรียนการสอนก็ไปได้เยอะ ตอนนี้มีมหาวิทยาลัยมีศูนย์บริการนักศึกษาพิการ สิ่งพิมพ์ของเราก็เคลื่อนไปเยอะ แต่วามันยังอยู่ในช่วงของการทดลอง ช่วงต่อไปอาจจะเน้นในเรื่องของคุณภาพ แล้วก็ในเรื่องของการมีงานทำ เราก็ก้าวไปเยอะ แต่มันก็ยังติดอยู่ในเรื่องทัศนคติ เดิมงานด้านคนพิการของเราอยู่กับกรมประชาสงเคราะห์ กรมฯ ชื่อมันก็บอกอยู่แล้วว่าสงเคราะห์ พอมันพัฒนาแนวคิดจากสงเคราะห์มาเป็นพัฒนามันค่อนข้างจะยาก เราก็พยายามสลับให้หลุดจากกรมประชาสงเคราะห์ แต่คนวงนอกระดับเจ้าหน้าที่นี้มีความเข้าใจแล้วว่าคนพิการคือคนคนหนึ่งที่ต้องการโอกาส

ต้องการกระบวนการเจริญเติบโตแบบเด็กทั่วไป เขาต้องเข้าสู่กระแสหลัก เขาต้องใช้ชีวิตเหมือนเด็กทั่วไป เพราะฉะนั้นเวลาเขาไป โรงเรียน ทุกโรงเรียนก็ต้องรับ จบแล้วทำงาน ที่ทำงานหรือภาครัฐก็ต้องรับเหมือนคนอื่นทั่วไป แต่ปัจจุบันเราไม่สามารถไปแก้ตรงนั้นได้ กระทรวงศึกษา กระทรวงสาธารณสุข นี่ O.K. สองกระทรวงนี้เราทำงานไปพร้อมกัน แต่พอศึกษาเล่าเรียนแล้ว ตอนทำงานเริ่มมีปัญหาแล้ว กระทรวงแรงงาน กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงอื่น ๆ เขายังไม่ค่อยเข้าใจเรื่องคนพิการ เป็นหน้าที่ของเราที่ไปทำให้เขาเข้าใจ ไม่งั้นพอจะทำอะไร เวลาคนพิการไปติดต่อ จะเข้าไปสถาบันพัฒนาอาชีพ เขาก็จะบอกว่า จะฝึกอาชีพต้องไปที่กรมประชาสัมพันธ์ พอจะทำงานคุณก็ต้องมาที่กรมประชาสัมพันธ์ โยนกลับมาตรงนี้เราต้องพยายามดันออกไปให้ได้ ต้องให้เข้าใจให้ได้ว่าคนพิการคือคนคนหนึ่ง เพราะฉะนั้นคุณจะต้องปฏิบัติกับเขาเหมือนประชาชนทั่วไป คือชอบไปมองว่าแขนขาไม่ปกติแล้วต้องมากรมนี้ ตรงนี้คือความยาก ที่นี้พอมีอนุสัญญาตัวนี้ขึ้นมา เป็นกฎหมายระหว่างประเทศขึ้นมา มันก็ชัดเจนในเรื่องของการจ้างงาน เรื่องของการมีงานทำก็ค่อนข้างชัดเจน มามองกฎหมายใหม่ของเรากำลังจะออก ก็จะพูดเรื่องนี้ไว้ชัดเจนเหมือนกัน ต่อไปกระทรวงแรงงานก็จะเข้ามามีบทบาทมากขึ้น ก็จะทำครบวงจรตั้งแต่การฝึกอาชีพ การจัดหางาน การคุ้มครองแรงงาน มันก็จะค่อย ๆ ชัดขึ้น และสิทธิในเรื่องอื่น ๆ สิทธิทางสังคมในเรื่องสิ่งอำนวยความสะดวกค่อนข้างจะไปได้ดี คนเข้าใจมากขึ้น ประกอบกับตอนนี้โดยทุกประเทศมีคนแก่มากขึ้น อันนี้เป็นสถิติที่ชัดเจน เพราะฉะนั้นในเรื่องสิ่งอำนวยความสะดวก การจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อ คิดว่าความเข้าใจจะมากขึ้น เพราะคนแก่มากขึ้น แต่ก่อนมีแต่กลุ่มคนพิการมันค่อนข้างจะเป็นกลุ่มเล็ก เวลาไปผลักดันอะไรค่อนข้างยาก พอมีกลุ่มคนแก่มาด้วย อันนี้ช่วยได้เยอะ อย่างที่อาจารย์วิริยะเสนอไป เกี่ยวกับเรื่องการส่งเสริมการมีงานทำ กฎ ก.พ. การรับราชการ พ.ร.บ.ประกอบโรคศิลป์ ในนั้นจะเขียนไว้ว่า ห้ามคนพิการนวด แต่อาชีพนวดเป็นอาชีพหลักของคนตาบอด อาจารย์วิริยะเสนอให้แก้เพื่อที่จะไม่ไปปิดกัน ส่วนใหญ่ในการรับสมัครงาน คนที่เข้ามาสมัครงานจะต้องมีคุณสมบัติคือ จะต้องไม่พิการและทุพพลภาพจนไม่สามารถปฏิบัติงานได้ องค์กรคนพิการเขาก็บอกว่า ทำไมจึงเอาเรื่องความสามารถไปผูกกับความพิการ มันคนละเรื่องกัน คนที่ไม่พิการแต่เข้า

ขามเย็นขามก็มีเยอะไป ดังนั้นไม่ควรเอาความพิการไปผูกกับความสามารถ เพราะฉะนั้นพ.ร.บ.ในเรื่องการรับคนเข้าทำงานในภาครัฐ รัฐวิสาหกิจ อาจารย์ก็บอกว่าต้องแก้ตรงนั้นค่ะ

ผู้สัมภาษณ์ : แล้วในส่วนของครอบครัวและคนใกล้ชิด ทั้งอนุสัญญาระหว่างประเทศและกฎหมายในประเทศเราว่าไว้อย่างไรบ้าง เพราะครอบครัวสำคัญมากเลยนะคะในฐานะที่เป็นหน่วยปฐมภูมิพื้นฐานของชีวิตคนพิการ?

ผอ.สุนีย์ : ใช่เลยคะ (ยิ้ม) ครอบครัวนั้นเป็นหน่วยที่ผลักดันและเอื้อให้คนพิการเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟู ซึ่งคิดว่าในกฎหมายใหม่ของเราก็คัด ตอนแรกที่ร่าง ฉบับร่างนั้นจบนานแล้วนะ มันตัด โยนไป โยนกลับ ส่งไป ส่งกลับ แต่พอมาดูฉบับนี้ กับอนุสัญญาฉบับนี้ มันใกล้กันแล้วละ ในพ.ร.บ.ฉบับใหม่เราก็คัดถึงครอบครัว ให้สิทธิประโยชน์กับครอบครัว ไม่ว่าจะเป็นด้วยมาตรการภาษี ลดหย่อนภาษี ไม่ว่าจะเป็นการจัดบริการในรูปแบบอื่นๆ ให้ครอบครัวสามารถดูแลคนพิการที่อยู่ในครอบครัวได้ ในเรื่องการจ้างงาน แต่ก่อนในกฎหมายฉบับเดิม จะให้ภาคเอกชนจ้าง บังคับคืบเฉพาะภาคเอกชน แต่พอฉบับใหม่ก็จะมีภาครัฐด้วย มันก็พัฒนาของมันไป แต่ยังไม่เห็นจุดที่เป็นข้อแย้ง ก็หวังว่าไม่ว่าจะเป็นอนุสัญญาระหว่างประเทศหรือรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ของเราจะทำให้คนพิการมีชีวิตใหม่ที่ดีกว่าเดิม มีความสุขกว่าเดิม เข้าถึงสิทธิโอกาสได้มากกว่าเดิม เราต่างก็หวังกันอย่างนี้ค่ะ (ยิ้ม)

~~~~~

แม้อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิของคนพิการจะเป็นเรื่องที่ยกขึ้นจะห่างไกลจากการรับรู้ของสังคมไทย แต่กล่าวได้ว่าเป็นอนุสัญญาที่มีความสำคัญอย่างยิ่งยวด ทั้งยังสะท้อนให้เห็นว่าโลกทั้งโลกกำลังตื่นตัวและพยายามหาทางปรับปรุงเปลี่ยนแปลงกฎหมายและข้อบังคับต่างๆ ให้ตอบสนอง สอดคล้องกับชีวิตของผู้พิการอย่างจริงจัง โดยผ่านกระบวนการพัฒนาเปลี่ยนแปลงมาอย่างต่อเนื่องนับจาก ปี ๒๕๒๔ ซึ่งเป็นปีคนพิการสากลเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน อนุสัญญาฉบับนี้มีความน่าสนใจตรงที่ได้มีข้อกำหนดที่ลงไปสู่รายละเอียดปลีกย่อยมากขึ้น อาทิเรื่องของเพศสภาพ เรื่องของสิทธิในร่างกายของคนพิการฯ เป็นต้น

สิ่งที่น่าสนใจติดตามต่อไปจากอนุสัญญานี้ก็คือ เมื่อมีการรับข้อตกลงและประกาศใช้แล้วแต่ละประเทศได้มีการนำไปสู่การปฏิบัติให้เกิดผลจริงมากน้อยแค่ไหน และมีการพัฒนาปรับเปลี่ยนเพื่อให้คุณภาพชีวิตของคนพิการดีขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ได้มากน้อยเพียงไร

โครงการจัดเวทีการมีส่วนร่วมของคนพิการในร่างรัฐธรรมนูญ เพื่อสร้าง”รัฐธรรมนูญใหม่...ชีวิตใหม่ของคนพิการ”

วันที่ ๒๔-๒๕ มีนาคม ๒๕๕๐

โดยสมาคมคนหูหนวกแห่งประเทศไทย

ภายใต้การสนับสนุนของแผนงานสร้างเสริมสุขภาพคนพิการในสังคมไทย (สสพ.)

วันที่ ๓ เม.ย. ๒๕๕๐ ในการประชุม อมธ.

ได้มีการเชิญตัวแทนจากหน่วยงานต่างๆ

มาให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับ

พระราชบัญญัติการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ...

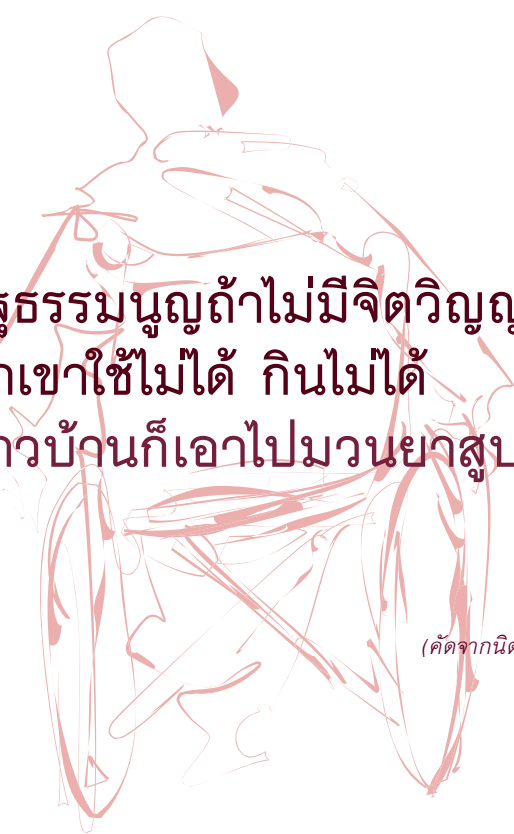

คณะอนุกรรมการด้านการผู้พิการ
นำคณะกรรมการกิจการเด็กฯ ศึกษาดูงานด้านคนพิการ
ระหว่างวันที่ ๒๒-๒๔ เม.ย.
ที่ จ.นครศรีธรรมราช

รัฐธรรมนูญถ้าไม่มีจิตวิญญาณของชาวบ้าน
ถ้าเขาใช้ไม่ได้ กินไม่ได้
ชาวบ้านก็เอาไปมวนยาสูบเท่านั้นเอง

พ่อสมเกียรติ พันภัย

พรานปลาปากมูน สมาชิกสมัชชาคนจน

(คัดจากนิตยสารเวย์ ฉบับที่ ๘ เดือน พ.ค. ๒๕๕๐)

เรียน

แผนงานสร้างเสริมสุขภาพคนพิการในสังคมไทย ตึกพัฒนาวิชาการ
ชั้น ๒ ศูนย์สิรินธรเพื่อการฟื้นฟูสมรรถภาพทางการแพทย์แห่งชาติ
ซอยบาราศณราทร ตำบลลาดหญ้า อำเภอเมือง
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

โทรศัพท์ ๐ ๒๙๕๑ ๐๘๓๐,๐ ๒๙๕๑ ๐๗๓๕

เว็บไซต์ : www.pikarn.com

“เพราะโลกนี้...

ประกอบขึ้นด้วยความหลากหลาย

โลกจึงมิได้จำเป็นต้องมีแต่มนุษย์ที่สมบูรณ์แบบ

แต่โลกที่หลากหลายควรประกอบด้วย

บุคคลที่มีศักดิ์และศรีทางจิตวิญญาณที่ทัดเทียมกัน เสมอภาคกัน

และศรัทธาในคุณค่าของกันและกัน

เพื่อที่จะเป็นสังคมที่ทั้งคนพิการและไม่พิการ

อาศัยอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข”

มูลนิธิพัฒนาคนพิการไทย

